

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง สภาพการณ์ของเด็กและเยาวชนไร้สัญชาติในประเทศไทย กรณีศึกษา: บุคคลที่มีบิดาและมารดาเป็นแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครนั้น มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเชื่อมโยงในหลายประเด็น เนื่องจากการดำรงชีวิตของบุคคลในสังคมหนึ่งๆ ย่อมเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับระบบของสังคมนั้นๆ เมื่อบุคคลไร้สัญชาติไม่ถูกถือว่าเป็นเจ้าของสังคมและวัฒนธรรมในระบอบรัฐ ปฏิสัมพันธ์ของพวกเขาต่อกลุ่มคนที่เรียกตัวเองว่าเป็นเจ้าบ้านมีสภาพเป็นอย่างไร คนกลุ่มนี้ถูกนิยามจากกลุ่มคนในสังคมเจ้าบ้านว่าอย่างไร และพวกเขามีแบบแผนในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างไร ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องมาใช้ประกอบการศึกษาวิจัย เพื่อสนับสนุนและสร้างความชัดเจน 3 แนวคิด คือ

1. กรอบแนวคิดเรื่องบุคคลไร้สัญชาติ
2. กรอบแนวคิดตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
3. ทฤษฎีการอพยพเข้าและการรับผู้อพยพ โดยพิจารณาผลกระทบต่อสังคมเจ้าบ้าน

1. กรอบแนวคิดเรื่องบุคคลไร้สัญชาติ

คนไร้สัญชาติเป็นคำที่ได้มีการนิยามและแบ่งประเภทของกลุ่มบุคคลดังกล่าว ไว้ในหลายๆหน่วยงานด้วยกัน โดยสรุปแล้ว คนไร้สัญชาติ ก็คือ คนซึ่งไม่มีสัญชาติของรัฐใดเลย (Nationalityless) ภายหลังจากได้พิจารณากฎหมายว่าด้วยสัญชาติของรัฐที่มีจุดเกาะเกี่ยวโดยแท้จริง (Genuine link) กับบุคคลนั้นแล้ว และเป็นบุคคลผู้ที่ไม่ได้รับการรับรองว่าเป็นพลเมืองของรัฐใด ๆ ภายใต้อาณัติของรัฐเหล่านั้น”

สาเหตุการเป็นคนไร้สัญชาติของบุคคล (พันธุ์ทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร : 2545)

1. ความไร้สัญชาติที่เกิดขึ้นจากการไม่ได้รับการบันทึกการเกิดในทะเบียน บุคคลใดในโลกเลย

ความไร้สัญชาติอาจเกิดขึ้นในกรณีของบุคคลที่อ้างว่าตนมีสัญชาติไทยแต่ไม่อาจพิสูจน์ตนต่อรัฐไทยได้ ในระหว่างการพิสูจน์สถานะบุคคลตามกฎหมาย บุคคลในสถานการณ์นี้ก็

จะถูกถือเป็นคนต่างด้าว หากพิสูจน์ความเป็นไทยโดยสัญชาติได้ บุคคลดังกล่าวก็จะพ้นจากความเป็นคนไร้รัฐและมีสถานะเป็นคนสัญชาติไทย แต่หากพิสูจน์ไม่ได้ บุคคลดังกล่าวก็จะตกเป็นคนต่างด้าว และหากบุคคลนั้นไม่มีสัญชาติของรัฐอื่นใดเลย บุคคลก็จะตกเป็นคนไร้สัญชาติ และในกรณีที่มิได้รับอนุญาตให้เข้ามาและอาศัยอยู่ในประเทศไทย บุคคลดังกล่าวนี้ก็จะตกเป็นคนไร้ภูมิลำเนาอีกด้วย จึงตกเป็นคนไร้รัฐอีกด้วย

กองทุนเพื่อเด็กระหว่างประเทศภายใต้การดูแลขององค์การสหประชาชาติ (UNICEF) สหประชาชาติ รายงานว่า ทารกประมาณ 50 ล้านคนทั่วโลก ไม่ได้จดทะเบียนแจ้งเกิด ซึ่งหมายความว่าเด็กเหล่านี้เริ่มต้นชีวิตโดยไม่ได้จดทะเบียนชื่อหรือสัญชาติ ส่วนใหญ่เป็นเด็กที่เกิดในครอบครัวยากจน โดยนางมาร์ธา ซานโตส เพซ ผู้จัดทำรายงาน กล่าวว่า การไม่มีเอกสารพิสูจน์อายุ หรือแม้แต่การมีตัวตนของเด็ก เป็นการปิดกั้นโอกาสที่เด็กเหล่านี้จะได้มีชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งขวางการเข้าถึงบริการพื้นฐาน เช่น การศึกษาและสาธารณสุข และยังเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้าแรงงานเด็กอีกด้วย

2. ความไร้สัญชาติที่เกิดขึ้นจากการถูกถอนสัญชาติโดยรัฐที่มีจุดเกาะเกี่ยวอย่างแท้จริงกับตน

ความไร้สัญชาติอาจเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์ที่บุคคลเสียสัญชาติไปโดยมิได้รับสัญชาติอื่นมาแทนที่ กรณีนี้มักเกิดจากการที่รัฐมีคำสั่งถอนสัญชาติเดียวและไม่มีจุดเกาะเกี่ยวอย่างแท้จริงกับรัฐต่างประเทศอื่นใด กรณีดังกล่าวเคยเกิดขึ้นในประเทศไทย 2 ครั้ง ครั้งแรกโดยผลของข้อ 1 แห่งประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2515 และครั้งที่สองโดยผลของมาตรา 11 วรรค 1 แห่ง พ.ร.บ.สัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 กฎหมายทั้งสองฉบับมิได้มีเป้าหมายที่จะถอนสัญชาติไทยของบุคคลเพื่อให้บุคคลตกเป็นคนไร้สัญชาติ แต่ผลดังกล่าวได้เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่มีข้อมูลของการร่างกฎหมาย จึงทำให้กฎหมายนี้ส่งผลให้เกิดความไร้สัญชาติแก่บุตรที่เกิดในประเทศไทยของประชาชนซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยจำนวนไม่น้อย

3. ความไร้สัญชาติที่เกิดขึ้นจากความไม่รู้จักรากเหง้าของตนเอง

ความไร้รัฐอาจเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่บุคคลที่ไม่รู้ความเป็นมาของตนเองเลย เมื่อไม่ทราบว่า เกิดในประเทศไทย ก็ไม่อาจมีสัญชาติโดยหลักดินแดน และเมื่อไม่ทราบว่าใครเป็นบุพการี จึงไม่อาจมีสัญชาติโดยหลักสืบสายโลหิต โดยสรุป จึงไม่อาจมีสัญชาติโดยการเกิดโดยผลของกฎหมายไทย บุคคลที่ฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ไม่มีข้อเท็จจริงที่อาจทำให้ได้สัญชาติ ก็ย่อมมีสถานะเป็น “คนต่างด้าว (Aliens)” และเมื่อไม่มีเอกสารแสดงว่าได้รับอนุญาตให้เข้ามาในประเทศไทย

ไทยและอาศัยอยู่โดยชอบด้วยกฎหมาย บุคคลในสถานการณ์นี้ก็จะมิสถานะเป็น “คนต่างด้าวที่เข้าเมืองมาโดยผิดกฎหมาย” อีกด้วย จึงไม่มีทั้งสัญชาติและภูมิลำเนา จึงไร้รัฐ

การจำแนกประเภทของ “คนไร้สัญชาติ” ซึ่งพบในประเทศไทย (พันธุ์ทิพย์ กาญจนจิตรรา สายสุนทร : 2545)

ในการศึกษาข้อเท็จจริงในหลายพื้นที่ของประเทศไทย เราอาจจะจำแนกคนไร้สัญชาติในประเทศไทยออกได้เป็น 2 ประเภท กล่าวคือ

1. คนไร้สัญชาติซึ่งมีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทย

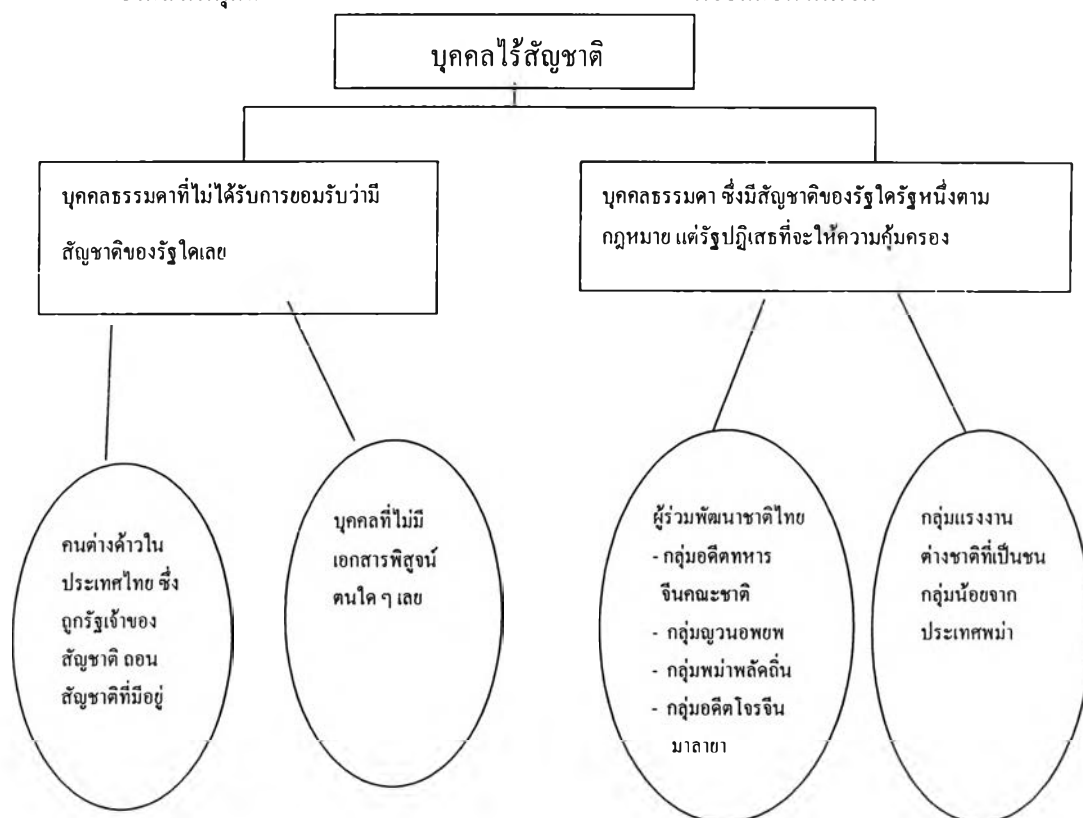
บุคคลในสถานการณ์นี้โดยส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยไร้สัญชาติซึ่งบรรพบุรุษเกิดนอกประเทศไทยและมักอพยพเข้ามาในประเทศไทยโดยผิดกฎหมาย บุคคลดังกล่าวจึงไม่อาจมีจุดเกาะเกี่ยวกับประเทศไทยโดยการเกิดส่วนบุตรของบุคคลดังกล่าวที่เกิดในประเทศในขณะที่บิดาและมารดายังไม่ได้รับอนุญาตให้มีสถานะเป็น “คนเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมายและสิทธิอาศัยอยู่อย่างถาวร” บุตรในสถานการณ์นี้ก็จะไม่ได้รับสัญชาติไทย จึงยังไร้สัญชาติเช่นเดียวกับบุพการี แต่บุคคลรุ่นที่สองนี้ย่อมมีสถานะบุคคลตามกฎหมายไทยที่แตกต่างไปจากบุพการี กล่าวคือ บุคคลดังกล่าวมีจุดเกาะเกี่ยวกับประเทศไทยโดยการเกิด และมี “สิทธิที่จะร้องขอสัญชาติไทยโดยการเกิดโดยหลักดินแดน” เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควร บุคคลในรุ่นที่สองก็จะมีสถานะเป็น “คนสัญชาติไทยโดยการเกิด” ในขณะที่บุพการีซึ่งเกิดนอกประเทศไทย เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรก็อาจจะเป็นได้เพียง “คนสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ” เท่านั้น

บุคคลในสถานการณ์นี้เป็นเพียง “คนไร้สัญชาติ Nationalityless person)” แต่ “ไม่ไร้ภูมิลำเนา” เพราะได้รับอนุญาตให้อาศัยอยู่ในประเทศไทย ประเทศไทยจึงมิสถานะเป็น “รัฐเจ้าของถิ่นอันเป็นภูมิลำเนาของบุคคล” อันทำให้ประเทศไทยมิสถานะเป็น “รัฐเจ้าของตัวบุคคล (Personal State)” ของคนไร้สัญชาติในสถานการณ์นี้ บุคคลดังกล่าวจึงเป็นเพียง “คนไร้สัญชาติ” กล่าวคือ ไม่มีรัฐเจ้าของสัญชาติ แต่บุคคลในสถานการณ์นี้มีชื่อ “คนไร้รัฐ (Stateless Person)” เนื่องจากพวกเขามีรัฐเจ้าของภูมิลำเนา แม้พวกเขาไม่มีสัญชาติ เป็นคนต่างด้าวในทุกประเทศบนโลก แต่บุคคลในสถานการณ์นี้ก็มีสิทธิอาศัยในประเทศหนึ่งในโลก จึงมีชื่อ “คนเข้าเมืองผิดกฎหมาย” ในทุกประเทศบนโลก กล่าวคือ ประเทศไทยนั่นเอง

2. คนไร้สัญชาติซึ่งไม่มีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทย

ในทางตรงกัน ชนกลุ่มน้อยอีกไม่น้อยในประเทศไทยที่ไม่มีสัญชาติของรัฐใดเลย และไม่ได้รับอนุญาตให้มีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทยอีกด้วย พวกเขาจึงเป็นคนต่างด้าวในทุกประเทศบนโลกเพราะไม่มีสัญชาติของรัฐใดเลย และเป็น “คนเข้าเมืองผิดกฎหมาย” ในทุกประเทศบนโลก เพราะไม่มีสัญชาติของรัฐใดเลย และเป็น “คนเข้าเมืองผิดกฎหมาย” ในทุกประเทศบนโลก เพราะไม่ได้รับอนุญาตให้มีสิทธิอาศัยในประเทศใดเลยของโลก จึงไม่มี “รัฐเจ้าของตัวบุคคลคน (Personal State)” เพราะไม่มีทั้งรัฐเจ้าของสัญชาติและรัฐเจ้าของถิ่นอันเป็นภูมิถิ่นานของบุคคล คนไร้สัญชาติในสถานการณ์นี้จึงเป็นคนไร้รัฐ (stateless Person) อีกด้วย (รายงานผลการวิจัยภายใต้โครงการศึกษาผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนต่อคนไร้สัญชาติในประเทศไทย)

จากสาเหตุและการแบ่งประเภทข้างต้นสามารถทำเป็นไดอะแกรมได้ดังนี้

2. กรอบแนวคิดตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

กรอบแนวคิดอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเป็นกรอบแนวคิดที่มีพื้นฐานการมองเรื่องสิทธิของเด็กว่า ไม่ว่าเด็กที่เกิดมาจะมีสัญชาติใดหรือเป็นเด็กไม่มีสัญชาติก็ตาม แต่เด็กทุกคนก็เป็นสมาชิกหนึ่งของมนุษยชาติ ดังนั้นเด็กและเยาวชนไร้สัญชาติก็ควรจะได้รับสิทธิตามกรอบแนวคิดดังกล่าวนี้เช่นกัน

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กปี พ.ศ. 2535 (Convention on the Right of the Child 1992) ได้สรุปในเรื่องสิทธิหลัก ๆ ได้ 4 ด้านคือ

1.1 สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือ ดูแล ให้เด็กสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น การเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุข คือ ได้รับความรู้และบริการด้านสุขภาพอนามัย ได้รับวัคซีน การดูแลป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการมีมาตรฐาน การดำรงชีวิต คือ ได้รับสารอาหารเพียงพอ มีน้ำดื่มที่สะอาด และที่มีอยู่อาศัยที่ถูกต้องลักษณะ

1.2 สิทธิที่จะได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ หมายถึงสิทธิที่จะได้รับการศึกษา การพักผ่อน และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรม

1.3 สิทธิที่จะได้รับการปกป้อง ดูแลทั้งด้านร่างกายและจิตใจ หมายถึง เด็กจะต้องได้รับการดูแล ไม่ให้ถูกทอดทิ้ง มีโอกาสได้อยู่ร่วมกับครอบครัว ได้รับการปกป้องให้พ้นจากการถูกละเมิด หารัดเอาเปรียบ และการทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ

1.4 สิทธิในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคม หมายถึงเด็กมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สิทธิในการได้รับข้อมูลข่าวสาร และสิทธิที่จะเลือกนับถือศาสนาและปฏิบัติกิจกรรมตามความเชื่อ (อมรทิพย์ อมราภิบาล, จิราพร วรเสน : 2544)

เมื่อพิจารณากรอบแนวคิดนี้แล้ว รัฐไทยในฐานะประเทศภาคีของอนุสัญญาดังกล่าว จึงควรต้องจัดให้เด็กตามสิทธิดังกล่าวข้างต้น

3. ทฤษฎีการอพยพเข้าและการรับผู้อพยพโดยพิจารณาผลกระทบต่อสังคมเจ้าบ้าน (A theory of immigrant reception and incorporation taking proper account of the impact of host societies.) (Reitz : 2002)

ในการทบทวนผลงาน 6 เรื่อง ของนักวิชาการหลายสาขาในเรื่องนี้ Jeffrey G. Reitz ได้สรุปว่า ทฤษฎีนี้ใช้เพื่ออธิบายถึงผลกระทบที่มีของผู้อพยพเข้าต่อสังคมเจ้าบ้าน โดยใช้ 4 มิติหลักของลักษณะสังคมเจ้าบ้านที่ผู้อพยพได้เข้ามาปฏิสัมพันธ์ด้วย ดังนี้

1. ความเกี่ยวพันทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติในสังคมเจ้าบ้านก่อนการอพยพเข้า (Pre-existing ethnic and race relation in host societies)
2. ตลาดแรงงานและสถาบันที่เกี่ยวข้อง (Labor markets and related institution)
3. นโยบายและโครงการของรัฐบาล (Government policies and program)
4. ขอบเขตพรมแดนระหว่างประเทศและกระแสโลกาภิวัตน์ (International boundaries and globalization)

โดยมิติทางวัฒนธรรมเป็นตัวชี้มแทรกไปทั่วในทุก ๆ 4 มิติ

1. ความเกี่ยวพันทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติในสังคมเจ้าบ้านก่อนการอพยพเข้า (Pre-existing ethnic and race relation in host societies) ในมิตินี้เกี่ยวข้องกับระหว่างชาติพันธุ์และกลุ่มทางเชื้อชาติในสังคมเจ้าบ้านที่มีอิทธิพลในการต้อนรับผู้อพยพเข้ามาใหม่ ทศนคติทางชาติพันธุ์ของก่อนและการแบ่งเขตแดนในระหว่างกลุ่มรวมทั้งการกำหนดฐานะสูงต่ำเป็นตัวกำหนดกรอบใหญ่ทางสังคมซึ่งกระบวนการบูรณาการดำเนินไปได้ สภาพดังกล่าวนี้ อาจก่อให้เกิดกลไกหรือสถาบันทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น กฎหมาย นโยบายขององค์กรและแนวปฏิบัติ, กลุ่มผลประโยชน์และวัฒนธรรมชนทั่วไปซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อกลุ่มผู้มาใหม่ทั้งในแง่เป็นช่องทางโอกาสและเป็นเงื่อนไขข้อจำกัด และเป็นการกีดกพวกเขาไปด้วย ซึ่งโฉมหน้าของเจ้าบ้านได้มีการปลุกฝังและเตรียมจนเป็นระเบียบแผนแล้วนั้น อาจก่อให้เกิดผลกระทบบางประการ เช่น ในกรณีสหรัฐอเมริกาประวัติศาสตร์ของการแบ่งแยกกันอยู่จากกัน (segregation) และการแบ่งขั้วระหว่างผู้อพยพตามสีผิวหรือชาติพันธุ์ (racial polarization) ซึ่งจะมีทั้งการกลืนกลายเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเจ้าบ้านหรือแบ่งแยกและสงวนไว้ซึ่งภูมิหลังเดิมของตน ซึ่งการเกิดการแบ่งขั้วทางเชื้อชาติมักจะเกิดในกลุ่มคนรุ่นที่ 2 ภายในกลุ่มผู้อพยพชนกลุ่มน้อยในขณะที่เด็กต่างชาติที่เกิดในประเทศเจ้าบ้านก็อาจสงวนความดั้งเดิมทางอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไว้ได้ถ้าได้รับการอบรมและมีแหล่งข้อมูลเพียงพอ และในการสังกัดเป็นสมาชิกสังคมเจ้าบ้านของผู้อพยพนั้น อาจใช้ทางเลือกตามศักยภาพโดยยึดถือภูมิหลังทางเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์แนวคิดที่มาใช้ธิบายปรากฏการคือแนวคิดกลืนกลายที่แบ่งออกเป็น ส่วน ๆ (The concept of segmented assimilation), แนวคิดเรื่องการรับวัฒนธรรม (acculturation)

ผลกระทบของผู้อพยพในเรื่องเศรษฐกิจและสังคมถูกทำให้เป็นรูปร่างขึ้นไม่เฉพาะลักษณะพิเศษของผู้อพยพเองเท่านั้น แต่โครงสร้างพื้นฐานของสังคมที่ผู้อพยพเข้ามามีส่วนร่วมด้วยก็มีส่วนเช่นกัน สิ่งสำคัญของลักษณะพิเศษของสังคมเจ้าบ้านที่เพิ่มความเอาใจใส่และการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ความสนใจในผลกระทบของสังคมเจ้าบ้านในเรื่องผู้อพยพสะท้อนการ

ยอมรับความจริงที่ว่าการอพยพในระบบนานาชาติเป็นกระบวนการโลกที่เพิ่มขึ้นและกำลังดำเนินไป เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเป้าหมายของผู้อพยพที่แผ่ขยายการเป็นสมาชิกในชาติที่เพิ่มขึ้นชัดเจนว่า กระบวนการทางสังคมซึ่งผู้อพยพได้รับและเชื่อมประสานไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมเป้าหมายของพวกเขาเช่นกัน ผู้อพยพในวันนี้ถูกเรียกว่า “ผู้อพยพรุ่น 2” เข้าสู่สังคมเจ้าบ้านซึ่งแตกต่างมาก ๆ จากการรับผู้อพยพรุ่นแรก เช่น การตั้งถิ่นฐานของผู้อพยพในแคลิฟอร์เนีย ฟลอริดา และเท็กซัสมีภาวะการเผชิญหน้าไม่เหมือนในนิวยอร์กและสังคมตะวันออกอื่น ๆ ของบทบาทเจ้าบ้านต่อผู้อพยพก่อนหน้านี้ ประสบการณ์ของผู้อพยพค่อนข้างจะเผชิญหน้าแตกต่างตามประเทศปลายทาง อย่างเช่นสังคมผู้อพยพดั้งเดิมของสหรัฐ แคนาดา และออสเตรเลีย ความแตกต่างจะมากขึ้นจากปากผู้อพยพที่มาจากใหม่

จุดปลายทางในยุโรปและเอเชีย ประกอบกับการเปลี่ยนรูปร่างของสังคมและเศรษฐกิจที่รวดเร็วขึ้น ภายใต้หนทางของโลกร่วมสมัย การรับผู้อพยพอาจจะเปลี่ยนด้วยเช่นกัน ผู้อพยพในปี 1990 และในศตวรรษใหม่นี้ มีสถานะที่แตกต่างในหลาย ๆ ทาง ทางการเผชิญหน้าของพวกเขามีมากกว่าผู้อพยพในปีก่อนหน้านี้ การวิจัยเมื่อเร็ว ๆ นี้ ของผู้ได้รับทุนในเรื่องการอพยพได้เริ่มค้นพบข้อบ่งชี้ของหัวเรื่องทางทฤษฎีของประสบการณ์เหล่านี้ เพื่อแยกแยะหัวข้อและประเด็นที่เกิดขึ้นจากเป้าหมายเหล่านี้ บางสิ่งของเรื่องผลกระทบของผู้อพยพบางสิ่งได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสังคมเจ้าบ้านที่สะท้อนความสนใจของ approucher ประเด็นของ 18 บทความ จะเป็นในเรื่องลักษณะบางสิ่งของสังคมเจ้าบ้านไม่เฉพาะแต่ในเรื่องลักษณะพิเศษของผู้อพยพเอง แต่ความตั้งใจของการเชื่อมประสานที่ประสบผลสำเร็จของผู้อพยพจาก 4 มิติทางสังคมที่ติดกับหนทางอื่น ๆ และแนวคิดของวัฒนธรรมก็ได้เล่นบทบาทบ่อยครั้ง ยกตัวอย่างเช่น หัวข้อความเกี่ยวพันทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติก่อนการอพยพเข้ากระบวนการตลาดแรงงานมีอิทธิพลเพื่อกระบวนการตลาดแรงงาน เพราะว่าพวกเขาได้ก่อรูปการถูกบ่มเพาะทางวัฒนธรรมและความสนใจภายในกลุ่มหัวข้อนโยบายรัฐบาล มีอิทธิพลเหนือโครงสร้างตลาดแรงงาน และองค์ประกอบทางชาติพันธุ์ของประชากรสังคมเจ้าบ้าน เช่นเดียวกับแนวโน้มขอบข่ายไทยทางวัฒนธรรม

การพัฒนาทฤษฎีการอพยพเข้าและการรับผู้อพยพโดยพิจารณาผลกระทบต่อสังคมเจ้าบ้านช่วยเหลือมุมมองโดยเทียบเคียงข้ามเมืองหรือชาติในสังคมชาติเดี่ยวข้ามสังคมหรือข้ามช่วงเวลาที่แตกต่างกันไม่หมดเท่านั้น ผลกระทบของลักษณะพิเศษของสังคมเจ้าบ้านได้ถูกกลวงความเห็นจากหลักฐานการตั้งถิ่นฐานเดี่ยวในความเป็นจริงนั้น 6 บทความนี้มีเพียงหนึ่งที่เป็นการศึกษาเทียบเคียงโดยตรง นอกจากนั้นจะเป็นการสำรวจเทียบเคียงหรือจุดอ้างอิงและการเก็บรวบรวมสัดส่วนของการวิจัยเทียบเคียง ซึ่งจะพบได้ในบทความที่ 9 ถึง 18 ความแตกต่างข้ามชาติบ่อยครั้งได้เพิ่มประเด็นความหมายบ่อยครั้งไม่เพียงแต่แยกแยะในฐานะที่เป็นสิ่งสำคัญ ในการ

ได้ศึกษาในประเทศไทยที่รับ ต่อมากระแสดังกล่าวความขัดแย้งค่านิยมโดยทั่วไป ในบริบทเฉพาะ ซึ่งทำให้หันเหความสนใจจากประเด็นความสำคัญการเทียบเคียงข้ามประเทศ ในอีกทางหนึ่งสิ่งนี้อาจจะยากที่จะปลูกฝังมุมมองการเทียบเคียงว่าทฤษฎีที่มีอยู่จริง

1. ความเกี่ยวพันทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติในสังคมเจ้าบ้านก่อนการอพยพเข้า (Pre-existing ethnic and race relation in host societies) เพราะว่าการรับเช่นนี้เป็นเรื่องสำคัญของการปรับความเหมาะสมภายในกลุ่มและการพักอาศัย ทักษะคิดทางชาติพันธุ์ก่อนการมีอยู่กลุ่มขอบเขตและการบังคับบัญชาตามลำดับชั้น ที่กำหนดโครงสร้างทางสังคม กับกระบวนการรวมเข้าเป็นหนึ่งในเดียวให้เกิดขึ้น พวกเขาอาจจะเพิ่มการเตรียมแบบปฏิบัติที่เป็นทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการ อันประกอบไปด้วย กฎหมาย นโยบายองค์กร และการปฏิบัติ กลุ่มความสนใจและวัฒนธรรมที่นิยม (popular culture) ทั้งหมดที่อาจจะมามีอิทธิพลต่อการใช้ประโยชน์โอกาสต่อผู้มาใหม่และกดดันพวกเขาด้วย

ภายในหัวข้อทั่วไปเหล่านี้ หัวเรื่องหลักจะปรากฏในบทที่ 6 ของบทความ คือเรื่องผลกระทบการก่อตั้งชุมชนคนกลุ่มน้อย ผลกระทบของประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกาในเรื่องการแบ่งขั้วทางสังคม, การแยกออกจากกัน และความแตกต่างของประเทศตามธรรมเนียมของผู้อพยพที่เปรียบเทียบกับจุดหมายปลายทาง สำหรับการอพยพของผู้มาใหม่ชาวยุโรปและเอเชีย

ตัวอย่างของสถานการณ์เหล่านี้เปิดเผยว่า ความสัมพันธ์ของชาติพันธุ์และเชื้อชาติที่มีอยู่แตกต่างไม่เฉพาะแต่ในส่วนของการขอบเขตความแตกต่างการมีอยู่เท่านั้น แต่ในเรื่องของหนทางเฉพาะใน 2 เรื่อง คือ 1. ขอบเขตหนึ่งหรือมากกว่านั้นของกลุ่มที่มีอยู่แลกเปลี่ยนลักษณะพิเศษกับกลุ่มที่เพิ่งมาถึงใหม่ และ 2. บทบาทหรือของกลุ่มที่มีอยู่เช่นนี้ภายในสังคมเจ้าบ้านด้วย มี 2 บทความคือบทความของ Phillip Kainite, John Mullen kopf และ Mang Water, Minces Boyd ที่เน้นในเรื่องแนวคิดของการกลืนกลายแบบส่วนเสี้ยว กระบวนการเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นในบริบทของประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ในช่วงการแบ่งขั้วทางสังคมและผลกระทบหลักของพวกเขาในเรื่อง รุ่นที่ 2 ภายในกลุ่มผู้อพยพชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติต่อกลุ่มคนหนุ่มสาวที่จะได้รับการบ่มเพาะ และอะไรที่จะเป็นผลสืบเนื่องในบริบทของอุปสรรคที่จำกัดการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวไปสู่กลุ่มสังคมหลัก การกลืนกลายแบบส่วนเสี้ยว หมายถึง การเลือกทางศักยภาพสำหรับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับกลุ่มย่อยที่แตกต่างของสังคมเจ้าบ้าน โดยขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางเชื้อชาติและชาติพันธุ์ (Portes and Shw , 1993 ; Portes and Rum Baut, 2001) ความบีบคั้นอาจจะนำไปสู่เพื่อการรวมตัวเข้าเป็นหนึ่งเดียวสู่การก่อตั้งกลุ่มชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติ และประจักษ์ชัดในรุ่นที่ 2 การรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวนี้อาจจะส่งเสริมการเปิดเผยเพื่อการเกิดขึ้นโดยตรงอย่างมีศักยภาพของวัฒนธรรมรอง ขั้วตรงข้ามจากความพยายามบ่มเพาะ ความไม่ชอบได้สรุปบทบาทของชนกลุ่มน้อยที่น่าตื่นตาตื่นใจ

ทวีกำลังแนวโน้มทางธรรมชาติในการก่อรูปชุมชนที่ขึ้นอยู่กับความดั้งเดิมเฉพาะของชนต่างชาติดนอเมริกันผิวดำ ไม่จำเป็นทั้งหมดที่จะเป็นกลุ่มที่เหมือนกัน อย่างน้อยมุมมองของผู้มาใหม่ก็มองเป็น Black West Indians ความสำคัญของบทบาททางเชื้อชาติที่คล้ายคลึงกันคือโครงสร้างที่วางโดยกลุ่มคนขาว 2 บทความได้เจาะเรื่องราวทั้งหมดนี้ในหนทางที่แตกต่างมาก พวกเขาทั้งคู่ทำทนายแก้ไครงเรื่องย่อ การกลืนกลายเป็นส่วนเสี้ยว แต่ทั้งคู่ก็แสดงให้เห็นว่าการแบ่งขั้วทางสังคมของอเมริกามีผลของการนิยาม

Kasinitz Mollenkopf and Waters ได้ใช้ข้อมูลสนามจากเมืองนิวยอร์ก เพื่ออธิบายว่าความจริง คือ ความซับซ้อนที่มากกว่า และไม่บังคับด้วยทางเลือกที่ลำบากเช่นนั้น เด็ก ๆ ของชนกลุ่มน้อยผู้เกิดนอกประเทศอาจจะได้รับผลประโยชน์จากแบบปฏิบัติชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติภายในสังคม native born ขณะที่ยังคงรักษาอัตลักษณ์ที่แตกต่างไว้ได้ และได้รับการอบรมเพาะทางวัฒนธรรมในเรื่องของประเทศดั้งเดิม โดยเฉพาะในนิวยอร์กที่ประตูของประวัติศาสตร์สำหรับผู้อพยพหนึ่งล้านของอเมริกา และมีอยู่ทั่วไปในความซับซ้อนที่เป็นไปได้สิ่งแวดล้อม มีอยู่กับความรู้สึกของการผจญภัยอย่างสร้างสรรค์ที่ด้านทานรูปแบบอนุรักษนิยม ข้อมูลต่อให้เห็นว่าเด็ก ๆ ของผู้อพยพชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติไม่เป็นกลุ่มที่มี “ปัญหาสูง”

ประสบการณ์ของพวกเขาในเรื่องของการเปิดเผยสู่ชนิตทางเชื้อชาติของพวกเขาเองที่โครงสร้างโดยสังคมที่กว้างกว่า แต่พวกเขาก็ได้ค้นหาแหล่งข้อมูลที่ใช้ประโยชน์ได้สำหรับการสำเนาประสบการณ์เหล่านั้นด้วยเหมือนกัน ทั้งภายในชนกลุ่มน้อย Native-born และแบบปฏิบัติชุมชนผู้อพยพเอง

ผลกระทบของการแบ่งขั้วทางสังคม ในอเมริกาอาจจะเปิดเผยแนวทางอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น การแบ่งขั้วเช่นนั้นซึ่งกำลังขาดแคลน บทความของ Bond นำเข้าไปใกล้สิ่งนี้ในกรณีของชาวแคนาดา ความแตกต่างหลากหลายซึ่งเป็นไปได้ : การขาดแบบปฏิบัติของชนกลุ่มน้อย native-born หรือ แหล่งข้อมูล (ทำให้เกิดความเชื่อในเชิงลบ) การขาด “รูปแบบทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง(ทำให้เกิดความเชื่อในเชิงบวก) และความแตกต่างที่เป็นไปได้ในทัศนคติทางเชื้อชาติของกลุ่มหลัก(ทำให้เกิดความเชื่อเชิงบวกด้วยเช่นกัน) ในบริบทเช่นนี้การบรรลุทางการศึกษาทางบวกนั้น Boyd ค้นพบระหว่างเด็ก ๆ เหล่านี้ที่ก่อร่างข้อมูลที่วิฤฤติร้ายแรง สิ่งเหล่านี้ยืนยันว่าการกลืนกลายเป็นส่วนเสี้ยว ไม่มีอยู่จริง ในถิ่นฐานอย่างเช่นแคนาดา มันอาจจะสื่อให้เห็นจุดอ้างอิงเทียบเคียงสำหรับการมีอยู่จริงของตัวมันเองในสหรัฐอเมริกาด้วยเช่นกัน อาจจะเป็นไปได้ว่าเกณฑ์เทียบเคียงที่เหมาะสมมากที่สุดได้คัดค้านสิ่งซึ่งประเมินประสบการณ์ของคนหนุ่มสาวที่เป็นตัวแทนในการศึกษาของ Kasinitz-Mollenkopf-Waters ว่าอันที่จริงไม่ใช่ของคนขาวนั้น แต่ค่อนข้างจะเป็นชนกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติในสิ่งแวดล้อมที่ขาด การแบ่งขั้วทางสังคมดั้งเดิม

รายละเอียดของ Nancy Foner ที่เปรียบเทียบการทำงานนอกเวลาของนิวยอร์ก กับลอนดอน สะท้อนปัญหาที่ใกล้เคียงกัน การเปรียบเทียบของลอนดอนแสดงให้เห็นความแตกต่างในทุก ๆ ช่องว่างทางแบบปฏิบัติของส่วนการจ้างงานทั้งสาธารณะ และส่วนบุคคล ในการจ้างงานทางชาติพันธุ์ .ในการศึกษา ในชีวิตชุมชนและในนโยบายทั้งหมดนี้ของเส้นล่างสุด ต้องการการวิจัยอย่างเข้มข้น

บทความอื่น ๆ ได้เปิดประเด็นหัวข้อในอนาคต โดยแสดงถึงการกลืนกลายเป็นส่วน เลี้ยวว่ามีอิทธิพลเหนือบทบาทของชุมชนคนกลุ่มน้อยเฉพาะ อย่างไรก็ตามในการวิจัย ความสนใจที่ยาวนานและแพร่หลายได้เป็นผลกระทบของการตั้งชุมชนทางชาติพันธุ์ของผู้อพยพในเรื่อง ผู้มาใหม่ การสันนิษฐานดั้งเดิมว่า ชุมชนผู้อพยพอาจจะช่วยเหลือผู้ที่มาถึงใหม่ด้วยการส่งเสริมระยะสั้น แต่อาจจะถ่วงการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวให้ช้าลงโดยใช้เวลายาวนานขึ้นหรือสำหรับรุ่นที่ 2 ที่เป็นสิ่งท้าทาย โดยการศึกษาที่แสดงให้เห็นว่าชุมชนคนกลุ่มน้อย อาจจะจัดหาแหล่งข้อมูลทางบวก สำหรับการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวทางสังคม ในสังคมที่ใหญ่กว่า

Kasinitz และ Boyd ได้ช่วยให้ภาพถนนแห่งความหวังสำหรับการวิจัยเทียบเคียง ซึ่งข้อมูลของการก่อตั้งชุมชนได้กลายมาเป็นความไม่แน่นอน การวิเคราะห์เทียบเคียงของการรวมกำลังด้านที่พักของผู้อพยพภายในพื้นที่เขตเมืองของสหรัฐอเมริกา โดย Richard Alba, John Logan และ Brian Stults แสดงให้เห็นว่า ขอบเขตซึ่งรูปแบบของจุดหมายปลายทางผู้อพยพดั้งเดิมเหล่านี้ ใน New York และในเขตเมืองตะวันออกได้ถูกกระทำซ้ำ ในจุดหมายปลายทางการข้ามประเทศของผู้อพยพเพิ่มเติม โดยเฉพาะชุมชนกลุ่มน้อยชาวเอเชียที่มั่งคั่ง ที่เก็บความผูกพัน(ผูกมัด) ที่อยู่อาศัยชุมชน ชาติพันธุ์ที่เป็นไปได้ แม้ว่าหลังจากความเคลื่อนไหวทางรายได้ หรืออาชีพที่สูงขึ้น สิ่งเหล่านี้ก่อชุมชนเอเชียขึ้น และมีอิทธิพลเหนือการอบรมและประสบการณ์ของผู้มาใหม่

ภายใต้การทุ่มเถียงในเรื่องการกลืนกลายแบบส่วนเลี้ยว เป็นคำถามของเมื่อไหร่หรือบริบทของสิ่งซึ่งสังคมหลากหลายทางวัฒนธรรมกับประวัติศาสตร์ของผู้อพยพและความแตกต่างทางชาติพันธุ์ สามารถคิดในเรื่องฉากสำหรับการกลืนกลายตลอดไป สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นการคงอยู่ที่ยาวนานในแคนาดา ที่ทั้งคู่คือ French-English และการประกาศของบทบาทอย่างเป็นทางการสำหรับ "multiculturalism" .ในปี 1970 ได้เพิ่มเรื่องราวที่มีกำลังทีเดียว Alba และ Nee(1997) ได้ยืนยันมุมมองของพวกเขาว่าเรื่องเล่าของการกลืนกลายยังคงเกิดขึ้นอย่างน้อยก็ในสหรัฐอเมริกา แต่จะชัดเจนในการพิจารณาของ Kasinitz Yourk ที่ว่า New York ได้พัฒนา เช่น เป็นกรณีพิเศษภายในสังคมอเมริกันอย่างน้อยก็ส่วนหนึ่ง เพราะว่ามันเป็นตัวแทนความไม่แน่นอนของสิ่งเหล่านี้ได้อย่างเข้มข้น Roger Waldinger who ขยายปัญหานี้ออกไปโดยตรวจสอบความหมายที่หลากหลาย ที่อาจจะผูกติดต่อแนวคิดที่ไม่ใช่แค่การกลืนกลายแต่เป็นการเก็บเอาไว้

ทางชาติพันธุ์ การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม(acculturation) และแม้แต่กลุ่มทางชาติพันธุ์ในสังคมเจ้าบ้านที่มีความแตกต่างทางชาติพันธุ์และเชื้อชาติ ประเด็นเหล่านี้ค่อนข้างจะวิกฤติ ในการเปรียบเทียบอย่างมีระเบียบแบบแผนของประเทศผู้อพยพดั้งเดิม กับจุดหมายปลายทางของผู้อพยพที่เข้ามาใหม่ อย่างเช่น ชาวยุโรปและเอเชียประวัติศาสตร์ก่อนเหล่านี้ของการอพยพแบบเปิด และความหลากหลายทางชาติพันธุ์ที่ยิ่งใหญ่ อาจจะสร้างสถานการณ์ที่ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่เป็นกลุ่มหลักที่ชัดเจนหรือไม่ก็ในขอบเขต numerical หรือในแนวทางที่เต็มไปด้วยความหมายทางสังคมอื่น ๆ

การกลืนกลายได้สูญเสียความหมายของมันเอง และแทนที่มัน ซึ่งอาจจะเป็นความพอใจที่จะพูดในรูปแบบที่หลากหลายและแตกต่างที่เพิ่มขึ้นจากการรับผู้อพยพใหม่ ค่อนข้างจะชัดเจนว่า จุดยืนของการรับผู้อพยพ รูปแบบของความสัมพันธ์ทางเชื้อชาติและชาติพันธุ์ก่อนการอพยพเข้า คือจุดเริ่มต้นของวิกฤติสำหรับการนิยามสังคมเจ้าบ้าน

2. ตลาดแรงงานและสถาบันที่เกี่ยวข้อง (Labor markets and related institution)

มิตินี้มุ่งประเด็นใน 2 หัวข้อคือ 1 การศึกษาการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวของผู้อพยพ 2. การขยายหนทางสำคัญโดยการศึกษาเปรียบเทียบการข้ามพื้นที่รูปแบบของทุนนิยม ซึ่งบ่อยครั้งได้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการวิเคราะห์ภายในสังคมเดียว ซึ่งข้อเสนอแรกที่ลักษณะพิเศษของผู้อพยพปัจเจกบุคคลกำหนดผลลัพธ์ของตลาดแรงงาน การมุ่งประเด็น แต่การวิจัยยังคงมุ่งประเด็นไปในเรื่องพื้นที่ที่เดี่ยวนอกจากการเปรียบเทียบผลกระทบของโครงสร้างที่แตกต่าง แนวโน้มเพื่อเปรียบเทียบส่วนตลาดแรงงานภายในพื้นที่ที่ในบริบทเหล่านี้เป็นการสำรวจทั่วไปที่ตลาดแรงงานเฉพาะและความเป็นอุตสาหกรรมใหม่, ยกระดับการเน้นไปสู่ลักษณะพิเศษของสังคมเจ้าบ้าน บ่อยครั้งที่ความด้อยโอกาสของพวกเขาได้เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามการวิจัยที่เพิ่มการพรรณนาเบื้องต้น เนื่องจากอำนาจการอธิบายที่ไม่แน่นอนของโครงสร้างตลาดแรงงานอาจจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่แตกต่างหรือไม่ และถ้าเป็นเช่นนั้น อะไรที่ความแตกต่างเหล่านั้นเป็นคำตอบก็คืออย่างไรก็ตามจะต้องเกิดขึ้นใน 2 ประเด็นหลักคือ

1. ตลาดแรงงานจะแตกต่างไปตามมิติที่หลากหลาย ไม่เฉพาะแต่ขนาดของส่วนผู้อพยพและความเป็นอุตสาหกรรมใหม่เท่านั้น แต่รวมถึงระบบการปกครองของผู้จ้าง และกระบวนการความสัมพันธ์ทางอุตสาหกรรม การกระจายรายได้ ความไม่เท่าเทียมทางเพศ อัตราการว่างงานและโครงสร้างอาชีพ เพราะว่ามิติเหล่านี้ได้ถูกเกี่ยวพันภายใน มุมมองของการเทียบเคียง มีความต้องการว่าพวกเขาถูกคำนึงถึงด้วยกัน และในขอบเขตที่พวกเขาร่วมด้วย
2. ตลาดแรงงานถูกเกี่ยวพันภายในกับสถาบันอื่น ๆ ของสังคม อันประกอบไปด้วย การศึกษา รัฐสวัสดิการ และแม้แต่นโยบายการอพยพ

การวิเคราะห์การเทียบเคียงจะต้องขยายสู่การคำนึงถึงผลกระทบของสถาบันที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ เช่นเดียวกับการให้ภาพ การเปรียบเทียบของสหรัฐอเมริกา กับ แคนาดา และ ออสเตรเลีย ได้แสดงให้เห็นผลกระทบร่วมกันของโครงสร้างตลาดแรงงานและสถาบันที่เกี่ยวข้อง (Reitz, 1998) ผลก็คือ บางสิ่งที่น่าประหลาดใจคือ ผลกระทบของความแตกต่างทางด้านการศึกษาเป็นสิ่งโดดเด่นมากที่สุด มากกว่าโครงสร้างตลาดแรงงานเอง เช่น ในอนาคตการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเต็มไปด้วยกำลังที่มีอิทธิพลในเรื่องแนวโน้มการข้ามชาติในการหารายได้ของผู้อพยพ (Reitz conference paper “Immigrant Success and the Expansion of Education in America and Canada Cities, 1970-1990”) บทบาทที่เพิ่มขึ้นของการศึกษาในตลาดแรงงานสะท้อนการเปลี่ยนรูปแบบปฏิบัติที่ถูกยึดโดยขอบเขต “post industrialism และ “Knowledge economy” ความเข้าใจผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของแบบปฏิบัติเหล่านี้ ในเรื่องการรับผู้อพยพอาจจะเป็นสิ่งสำคัญพอ ๆ กับการเข้าใจผลกระทบของแนวโน้มในทักษะของตัวแรงงานเอง

การเพิ่มขึ้นของผู้อพยพจากประเทศใหม่ในอนาคต ได้เพิ่มความซับซ้อนทางที่เปิดเผยให้เห็นความแตกต่างที่เกี่ยวข้องกับบริบททางวัฒนธรรมและแบบปฏิบัติของตลาดแรงงาน บทความของ Suzame Model และ lang lin ได้มุ่งที่กรณีของแคนาดา และอังกฤษ ต่อ Model และ Lin เริ่มต้นค้นหาอย่างระมัดระวัง สำหรับความแตกต่างที่ถูกเลือกปฏิบัติที่สัมพันธ์ต่อการสำรวจความแตกต่างทางการข้ามชาติในทัศนคติต่อกลุ่มศาสนา สิ่งเหล่านี้ให้ภาพของการตัดกันกับหัวข้อแรกของเรา ผลกระทบของความเกี่ยวพันของชาติพันธุ์และเชื้อชาติก่อนการมีอยู่ ดังนั้น พวกเขาคำนึงถึงผลกระทบของมิติตลาดแรงงานอันประกอบไปด้วยความต้องการของแรงงาน (วัดโดยอัตราการว่างงาน, มาตรฐานทางเศรษฐกิจของสังคมเจ้าบ้าน, การกระจายรายได้และการแบ่งขั้วทางอาชีพ)

บทความของ Lin, Model เป็นการแสดงให้เห็นภาพอย่างดีเลิศของการเข้าใจผลกระทบของลักษณะพิเศษของสังคมเจ้าบ้านในเรื่องการถูกเลือกปฏิบัติตลาดแรงงานอย่างไรที่สามารถเข้าถึงบริบทเทียบเคียงที่ยิ่งใหญ่มากกว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่เป็นตลาดแรงงานมีอิทธิพลเหนือการรวมเข้าเป็นหนึ่งในเดียวของผู้อพยพใหม่โดยถูกแสดงในการเปรียบเทียบ โดย Tsuda and Cornelius ของผู้อพยพในญี่ปุ่นกับสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะ เมืองทางอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น คือ Humamatsu เปรียบเทียบกับ San Diego -ของสหรัฐอเมริกา

เนื่องจากที่ตั้งของตลาดแรงงานเฉพาะกำหนดต่อผู้อพยพในญี่ปุ่น การศึกษาและรูปแบบอื่น ๆ ของทุนนิยมมีความสำคัญน้อยกว่าสำหรับผู้อพยพมากกว่าการทำเช่นนี้กับผู้อพยพในแคลิฟอร์เนีย ถ้าผู้อพยพในประเทศตะวันตกเผชิญหน้ากับอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมอย่างเต็มรูปแบบใน knowledge economy, ในญี่ปุ่นน่าจะปรากฏเป็นกรณีใกล้เคียงของผลสรุปทั้งหมด

ในทฤษฎีของการมีส่วนร่วมตลาดแรงงานผู้อพยพต้องการไม่เฉพาะการขยายความ
ของความไม่แน่นอนทางวัฒนธรรมเท่านั้น แต่เต็มไปด้วยการเตรียมอย่างรอบคอบของการ
ดำรงอยู่ของขอบเขตทางสังคมภายใน เศรษฐกิจทางอุตสาหกรรมใหม่

หัวข้อเกี่ยวกับประเพณีดั้งเดิมอื่น ๆ สำหรับการวิเคราะห์ตลาดแรงงานของผู้อพยพ
คือ การจ้างงานตนเองที่เกี่ยวข้องต่อแหล่งข้อมูลชุมชนชาติพันธุ์ก่อนการอพยพเข้า การศึกษาชุมชน
กลุ่มใหญ่แสดงให้เห็น คือเครื่องหมายการจ้างงานตนเองของผู้อพยพมีอิทธิพลเหนือการรวมเข้า
เป็นหนึ่งเดียว ไม่เพียงเท่านั้น การศึกษาบางส่วนมีความหมายเทียบเคียงข้ามสังคมเจ้าบ้าน
(ตัวอย่างการศึกษาของ Light และ Rosenstein, 1995) Rath กล่าวว่าอะไรที่มีลักษณะเฉพาะของ
สังคมเจ้าบ้านที่มีอิทธิพลเหนือความสำเร็จของพ่อค้าคนกลางที่เป็นผู้อพยพในอุตสาหกรรมเฉพาะ
อย่างเช่น อุตสาหกรรมเสื้อผ้า

การตรวจสอบของเขาในเมืองที่มีการรับผู้อพยพ 7 เมืองหลักคือ อัมสเตอร์ดัม
ลอนดอน เบอร์มิงแฮม ปารีส นิวยอร์ก ลอสแอนเจลิส และไมอามี ยืนยันความสำคัญของภาวะ
ตลาดแรงงานพื้นฐานที่ไม่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างทางชาติพันธุ์ สิ่งเหล่านี้ได้ประกอบด้วยภาวะ
อย่างเช่น การแข่งขัน บทบาทของผู้ซื้อรายใหญ่ ระเบียบตลาดแรงงานและความเข้มแข็งของรัฐ
สวัสดิการ ผู้อพยพพ่อค้าคนกลาง เจริญในสิ่งแวดล้อมของแบบปฏิบัติแบบ individualism การ
อพยพ เศรษฐกิจตลาดที่ไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์ และรัฐสวัสดิการที่อ่อนแอ นั้น เมืองอัมสเตอร์ดัม
และ ลอสแอนเจลิส เป็นตัวแทนมิติเหล่านี้อย่างเข้มข้น การบุกเบิกของแรงงานอพยพได้ปรากฏ
ให้เห็นการกระตุกเหล่านี้ กรณีอื่น ๆ แสดงรูปแบบที่หลากหลายสำหรับบทบาทของการแข่งขัน
นอกชายฝั่ง คือชนิดของความแตกต่างของ wild-card เมืองนิวยอร์กเป็นตัวอย่างที่เป็นกรณีปาน
กลางที่สหภาพเล่นบทบาทที่ใหญ่กว่าชี้ให้เห็นผู้มีอำนาจงานนโยบายท้องถิ่นที่สนองตอบต่อความ
จริงเหล่านี้ จุดวิเคราะห์ของ Rath การควบคุมภายในของตลาดแรงงานกับบริบทแบบปฏิบัติและ
ความเกี่ยวพันทางนโยบายรัฐบาล

3.นโยบายและโครงการของรัฐบาล (Government policies and program)

มีรูปแบบมากมายของนโยบายและโครงการของรัฐบาลที่มีผลต่อการรับผู้อพยพ
และการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันที่เห็นเด่นชัดก็คือนโยบายการอพยพในการวิจัยในหลายประเทศได้
แสดงให้เห็นว่าการคัดเลือกผู้อพยพเป็นการกำหนดรูปลักษณะของชุมชนและประชากรคนกลุ่มน้อย
แต่อย่างไรก็ตาม การวิจัยได้แสดงให้เห็นด้วยว่าผลกระทบเหล่านี้มีความจริงจังในจิตใจของคน
เป็นจริงนั้น (ในบริบทการเทียบเคียง) มันคือ การไร้สมรรถภาพของนโยบายผู้อพยพ ซึ่งอาจจะ
เป็นที่ระจกษาได้มากที่สุด (Cornelius, Martin, และ Hollifield 1994 Cornelius Martin, Hollifield

และ Tsuda 2003) ยกตัวอย่างเช่น นโยบายการอพยพของชาวอเมริกันที่มีการคัดเลือกทักษะน้อยกว่าชาวแคนาดาและชาวออสเตรเลีย ไม่เท่านั้นกลุ่มดั้งเดิมโดยมากที่อพยพสู่สหรัฐอเมริกา มีทักษะสูงกว่า ยกเว้นชาวเม็กซิกัน (Duleep และ Regets, 1992, Reitz 1998 : 88-97)

การรับผู้อพยพมีอิทธิพลอย่างน้อยที่สุดก็คือ นโยบายรัฐบาลอื่น ๆ อีกหลากหลาย สิ่งเหล่านี้ประกอบด้วยโครงการที่เข้าไปช่วยเหลือให้เกิดการตั้งถิ่นฐานถาวร และการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวของผู้อพยพ ในสหรัฐอเมริกา การปฏิรูปด้านสวัสดิการในปี 1990 อาจเป็นส่วนหนึ่งที่กำหนดโดยตรงต่อผู้อพยพ และบทความของ George Borjas ก็ได้เสนอให้เห็นถึงการประเมินคุณค่าของแผนการรับสมัครของบุคคลและการได้โอกาสในการทำงานของ ปี 1996 (PRWORA) ที่มีอิทธิพลต่อผู้อพยพ สิ่งเหล่านี้เป็นความเหมาะสมทางแบบปฏิบัติระหว่างรัฐสวัสดิการที่อ่อนแอ และนโยบายการอพยพที่ไม่มีการเลือก อย่างเช่นที่ Borjas ได้เขียนถึงการกล่าวอ้างของเขาจาก Milton Friedman การให้มีการรับของการควบคุมการอพยพที่ไร้ผลในสหรัฐอเมริกา PRWORA พยายามที่จะสร้างความเหมาะสมทางแบบปฏิบัติที่ดีกว่ากับรัฐสวัสดิการ โดยจำกัดการเข้าถึงสวัสดิการสำหรับผู้อพยพที่ไม่ใช่พลเมือง Borjas แสดงให้เห็นว่านโยบายเช่นนี้ไม่ดี แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะสามารถลดการใช้สวัสดิการของผู้อพยพลงมากกว่าคนในประเทศอย่างรวดเร็วก็ตาม แต่การกระทำเหล่านี้ได้มีบทบาทน้อยในผลลัพธ์ที่ควรจะได้ มันน่าสนใจว่า การวิเคราะห์ที่เทียบเคียงภายในรัฐคือกฎเกณฑ์ที่จะค้นหาข้อมูลของ Borjas ได้แสดงให้เห็นว่าการลดลงของการใช้สวัสดิการของผู้อพยพเกิดขึ้นในแคลิฟอร์เนีย และสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่พื้นฐานการมีอยู่จริงในนิติบัญญัติของการรับสมัครของรัฐบาลต่อการชดเชย ผลกระทบในเรื่องผู้อพยพโดยการทดแทน ผลประโยชน์พวกเขาเอง หรือในการรับสมัครในเรื่องผู้อพยพให้แปลงชาติ ซึ่งสามารถอธิบายผลที่เกิดขึ้นของแคลิฟอร์เนีย เขาแสดงให้เห็นว่า การโต้เถียง (Proposition 187) ในแคลิฟอร์เนีย อาจจะมีผลที่หนาวสะท้านที่สกัดผู้อพยพจากการใช้สวัสดิการในอีกทางหนึ่งในบริบทของคนอเมริกัน การกระทำของรัฐบาลอาจจะมีผลกระทบเพียงเล็กน้อย ปราศจากความเข้มแข็ง และได้รับการสนับสนุนอย่างชัดเจนจากความคิดเห็นสาธารณะโดยตรงที่ผู้อพยพในชุมชนท้องถิ่นอีก 3 บทความได้ยืนยันเช่นกันถึงเรื่องผลกระทบของนโยบายของรัฐบาลในเรื่องผู้อพยพที่อาจจะไม่มีผลโดยตรงและแบบยลว่าแรงขับทางสังคม การใส่ใจนโยบายการอพยพ การคัดเลือกทักษะถูกประยุกต์ใช้บ่อยต่อผู้อพยพผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ดังนั้น ส่วนหนึ่งที่จะคาดหวังคือการเห็นความแตกต่างในเรื่องเพศสภาพ(gender) ในผลกระทบนี้ Heather Antecol, Deborah Cobb-Clark และ Stephen Trejo ได้แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างด้านทักษะข้ามชาตินั้นเป็นอย่างเดียวกันทั้งผู้หญิงและผู้ชาย การคัดเลือกในเรื่องพื้นฐานของการยึดเหนี่ยวของครอบครัว ได้เป็นการบอกนัยทางทักษะอย่างชัดเจนมากกว่าผู้สร้างนโยบายการอพยพที่มีแนวโน้มจะเชื่อในพื้นที่

ขอบเขตของนโยบายการตั้งถิ่นฐานของผู้อพยพ ผลที่เกิดขึ้นของลัทธิอิสระเสรี(ปล่อยตามยถากรรม) ของนโยบายสหรัฐอเมริกาอาจจะตรงกันข้ามกับนักแทรกแซงและนโยบายของชาวแคนาดาและออสเตรเลีย สิ่งเหล่านี้เป็นข้อมูลโดยตรงเพียงเล็กน้อย ในเรื่องผลกระทบของนโยบายของชาวแคนาดาและออสเตรเลีย บางทีความรับผิดชอบสำหรับการตั้งถิ่นฐานจริงของผู้อพยพที่ระดับสหพันธ์ โปรแกรมเฉพาะได้ถูกออกแบบโดยกลุ่มท้องถิ่นด้วยกิจกรรมการตัดเย็บ ต่อความต้องการเฉพาะและกว้างขวางมาก ทั้งหลายเหล่านี้ได้สรุปว่าโปรแกรมเช่นนี้มีผลกระทบเพียงเล็กน้อยจากมุมมองการเทียบเคียง เช่นเดียวกับ กรณีของนโยบายการนิยมในความหลากหลาย (multiculturalism) ของชาวแคนาดาและชาวออสเตรเลีย (Reitz และ Breton 1994) ยังไม่เท่านั้น เมื่อ Irene Bloemraad ได้ตรวจสอบการมีส่วนร่วมทางนโยบายระหว่างผู้อพยพในแคนาดา เธอพบว่ามီอิตราที่สูงกว่าในสหรัฐอเมริกา การวิเคราะห์ของเธอแสดงให้เห็นว่าเป็นเหตุผลที่หลอกลวงที่เธอเรียกว่า “อุตสาหกรรมการตั้งถิ่นฐานของผู้อพยพชาวแคนาดา” สิ่งเหล่านี้ถูกนิยาม เช่น ส่วนที่แต่งตั้งของตัวแทนรัฐบาล หน่วยงานภาคเอกชนที่ไม่มุ่งหวังกำไร และธุรกิจส่วนตัวที่สนองต่อความต้องการตั้งถิ่นฐานถาวรของผู้อพยพ อย่างเช่น การมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) การช่วยเหลือในการจ้างงาน และการบริการการตีความหมาย Bloemraad แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการตั้งถิ่นฐานถาวรของผู้อพยพในแคนาดาใช้อิทธิพลที่มีผลอย่างสำคัญในเรื่องผู้นำชุมชน โครงสร้างเคลื่อนไหว และวาทกรรมทางนโยบายการแปลงชาติ ผลที่เกิดขึ้นคือเพื่อแแต่้มแต่งผู้อพยพไปสู่กระบวนการทางนโยบายมากกว่าเป็นรูปแบบในสหรัฐอเมริกาที่พัฒนาอุตสาหกรรมการตั้งถิ่นฐานถาวรน้อยกว่ามาก

นโยบายของรัฐบาล อาจจะมีอิทธิพลต่อผู้อพยพในหนทางที่เห็นได้ไม่ชัด ตัวอย่างแรก รหัสบ้านในท้องถิ่นซึ่งมีอิทธิพลต่อรูปแบบที่แตกต่างของบ้าน การวิเคราะห์นวัตกรรมโดย Ivan Light ได้แสดงว่า รหัสบ้านในลอสแอนเจลิส ได้กำหนดให้คน 2 รุ่นที่แล้ว ซึ่งตอนนี้ได้จำกัดความต้องการของครอบครัวที่หลากหลาย (multi) โดยผู้อพยพชาวเม็กซิกันและอเมริกากลาง ที่จะให้สร้างอพาร์ทเมนต์ราคาถูก เขาโต้แย้งว่า ในวันนี้สิ่งเหล่านี้คือความขัดแย้งระหว่างผู้อพยพเหล่านี้และประชากรกลุ่มสองกลุ่มนี้ที่ประกาศอย่างเปิดเผย ผลสืบเนื่องคือ ชะตากรรมของผู้อพยพที่มากมายของลอสแอนเจลิส ถูกบังคับให้มองหาที่สักแห่งสำหรับการมีบ้าน การทำลายผลกระทบของเครือข่ายทางสังคมในเรื่องกระบวนการตั้งถิ่นฐานถาวร สิ่งเหล่านี้อาจจะเป็นหนึ่งในปัจจัยอีกหลายปัจจัยในการเติบโตของชุมชนชาวเม็กซิกันในสหรัฐอเมริกา ที่ซึ่งประชากรเหล่านี้มีเพียงเล็กน้อยในอดีต

4. ขอบเขตพรมแดนระหว่างประเทศและกระแสโลกาภิวัตน์ (International boundaries and globalization)

สถานที่ของทุกสังคมของเจ้าบ้านภายในระบบนานาชาติ ในขอบเขตที่ประกอบไปด้วยด้าน ภูมิศาสตร์ ,เศรษฐกิจ , การเมือง, และมุมมองทางสังคม มีผลกระทบอย่างสำคัญในเรื่องการตั้งถิ่นฐานของผู้อพยพและการอพยพ อย่างน้อยก็ตั้งแต่ Sassen(1988) ได้ให้รายละเอียดว่าทำไมการลงทุนในต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาอาจจะมีอิทธิพลต่อการไหลบ่าของผู้อพยพ สิ่งเหล่านี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงขอบเขตนานาชาติ และแรงบีบบังคับภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งอาจจะเปลี่ยนรูปลักษณะของการอพยพในหนทางสำคัญ ๆ ขอบเขตที่ทุก ๆ สังคมเจ้าบ้านได้รักษาไว้กับสังคมอื่น ๆ เป็นชุดของอาสาและบีบบังคับที่จะจัดระเบียบการไหลบ่าของผู้คน สินค้าและข้อมูลระหว่างกัน แม้ว่าการรักษาขอบเขตความเป็นชาติต่อการกำหนดการไหลบ่าระหว่างสังคมจะละเลยความรับผิดชอบของรัฐบาล แต่กิจกรรมการข้ามเขตก็เป็นเรื่องหลักที่มีอิทธิพลโดยพฤติกรรมอื่น ๆ ที่กลายมาเป็นการพิจารณา ส่วนของแบบปฏิบัติที่แตกต่าง ซึ่งหัวเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องต่อขอบเขตนานาชาติอยู่ 2 หัวข้อนั้น คือ

การวิจัยของ Massey(1987) ในเรื่องเครือข่ายข้ามชาติในชุมชนเม็กซิกันทางเหนือ ได้แสดงอย่างชัดเจนว่ามีโครงสร้างโอกาสอย่างเข้มข้น อย่างไรก็ตามในสหรัฐอเมริกาที่มีอำนาจบังคับขอบเขตที่กำหนดรูปแบบการอพยพ โครงสร้างโอกาสเหล่านี้กำหนดการเข้าถึงการจ้างงาน และต่อมาก็เป็นการเกี่ยวข้องในระยะยาวที่มีอิทธิพลต่อการเข้าถึงความหมายที่มากกว่าการมีส่วนร่วมทางสังคมทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย การศึกษาและการบริการทางสังคมอื่น ๆ

เรื่องการตั้งถิ่นฐานของผู้อพยพและการอพยพ

Sassen(1988) ได้ให้รายละเอียดถึงเรื่องการลงทุนเรื่องต่างประเทศ สหรัฐอเมริกาอาจจะมีอิทธิพลในเรื่องการไหลบ่าของผู้อพยพอย่างไร สิ่งเหล่านี้ได้รับการรับรองว่าเป็นต้องเปลี่ยนแปลงขอบเขตนานาชาติ และแรงผลักดันภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ที่อาจจะเปลี่ยนแปลงลักษณะพิเศษของการอพยพในหนทางที่สำคัญ ขอบเขตที่สังคมเจ้าบ้านได้รักษาก็เป็นชุดหนึ่งของโอกาสและบีบบังคับการหลั่งไหลระหว่างสังคม จะเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลก็ตาม แต่กิจกรรมการส่งผ่านขอบข่ายคือตัวเล็กที่มีอิทธิพลโดยกรณีแวดล้อมอื่น ๆ อีกมากมาย ที่นำลงสู่การพิจารณาซึ่งมีหัวเรื่องเป็นส่วนหนึ่งทางแบบปฏิบัติที่แตกต่างกัน

1) การอพยพอย่างผิดกฎหมาย (Illegal immigration) (Massey's:1987) ได้วิจัยในเรื่องเครือข่ายการข้ามเขตในชุมชนเม็กซิกันตอนเหนือ (cross – border networks) ที่แสดงให้เห็นโครงสร้างโอกาสอย่างเข้มข้นภายในข้อบังคับขอบเขตที่มีอยู่อย่างท่วมท้นของสหรัฐอเมริกาที่กำหนดรูปแบบของการอพยพ โครงสร้างโอกาสนี้ได้ตั้งกฎควบคุมการเข้าถึงการจ้างงาน ใน

ตัวอย่างที่ 1 แต่อะไรที่นำมาสู่การเกี่ยวข้องในระยะยาวที่มีอิทธิพลเหลือความหมายสำหรับการมีส่วนร่วมทางสังคมที่มากกว่าเรื่องทั่วๆไปที่ประกอบด้วยการศึกษาและการบริการทางสังคมอื่น ๆ

Phillip Martin ได้แสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวพันภายในของการจ้างงานและ โอกาสอื่น ๆ กับการเกิดผลของรัฐบาลต่อการกำหนดกิจกรรมการข้ามเขต โครงสร้างทางโอกาสของการข้ามเขต (Cross – border opportunity structures) ได้อธิบายว่าทำไมแผนการควบคุมผู้อพยพผิดกฎหมาย สิ่งที่เป็นผลคือการพยายามที่จะแปลงกิจกรรมที่หลากหลายที่คนอพยพชาวเม็กซิกันที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องตามกฎหมาย ขณะรักษาการเข้าถึงของลูกจ้างด้านเกษตรกรรมของคนงานชาวเม็กซิกัน การกระทำได้สร้างนิสัยของโอกาสการจ้างงานใหม่สำหรับผู้อพยพที่ผิดกฎหมาย

Hence ได้กล่าวถึงการหลังไหลของผู้ทำงานข้ามเขตยังคงดำเนินไป การบังคับด้วยกฎหมายในบางหนทางได้เพิ่มการเร้าใจต่อการตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่อย่างถาวรของผู้ทำงานในสหรัฐอเมริกา เนื่องจากโอกาสในการข้ามเขตนั้นลดลงยิ่งไปกว่านั้น การมีอยู่ของผู้ทำงานที่ไม่มีเอกสารในเรื่องหมายของสมาชิกได้กดดันให้ต้องจัดหาโอกาสอื่น ๆ สำหรับการอพยพอย่างผิดกฎหมายจากแหล่งอื่น ๆ และในอนาคตการควบคุมเขตก็จะอ่อนแอลง

2) ผลกระทบทางขอบเขตของกระแสโลกาภิวัตน์ ในเรื่องชุมชนผู้อพยพ(The broader impact of globalization on immigrant communities)

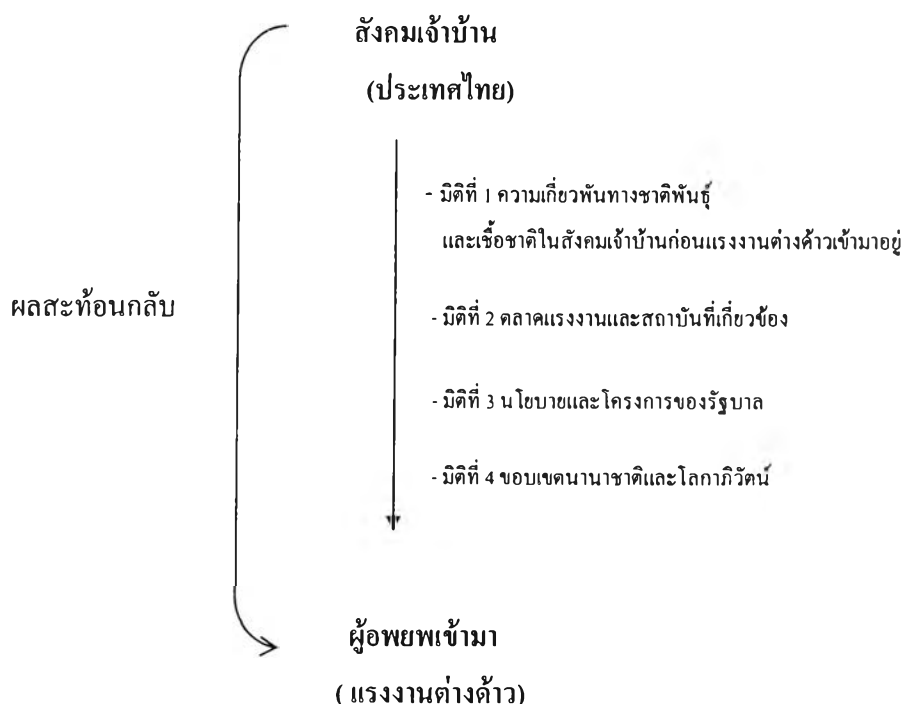
หัวเรื่องนี้มุ่งประเด็นไปที่การกีดเซาะของขอบข่ายความเป็นชาติเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของเครือข่ายการข้ามเขตและการผูกมัดของทุกรูปแบบ Stephen Castles ได้แสดงให้เห็นว่าผลกระทบของโลกาภิวัตน์ในเรื่องการเชื่อมผนึกของผู้อพยพที่เป็นการชะลอกระบวนการของการกลืนกลายอย่างช้า ๆ เรื่องสร้างรูปแบบใหม่ของสิ่งของผู้อพยพ (new modes of immigrant belonging) และเพื่อยกระดับการพัฒนาของชุมชนข้ามชาติ, อุตสาหกรรมที่หลากหลาย และ พลเมืองที่หลากหลาย, สิ่งเหล่านี้ทำให้ระลึกถึงการทู่เถียงก่อนหน้านี้ โดย Kasinitz ที่แสดงให้เห็นว่าผู้อพยพในนิวยอร์ก ได้มีอัตลักษณ์ในลักษณะ “คนนิวยอร์ก” มากกว่าจะเป็น “คนอเมริกัน” รูปแบบเช่นนี้สามารถสะท้อนการเพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัดของกิจกรรมการข้ามเขต Castles ได้เตือนว่าสิ่งเหล่านี้ได้ส่งให้เห็นผลกระทบของกระบวนการข้ามชาติ (transnationalism) ในวันนี้ที่คงยังมีอยู่อย่างจำกัดและภายใต้ข้อเท็จจริงอื่น ๆ ที่แน่นอนนั้น ชุมชนข้ามชาติอาจจะได้รับการส่งเสริมมากกว่าการกลืนกลายแบบช้าลง

การเปลี่ยนแปลงขอบเขตนานาชาติ อาจจะส่งเสริมปรากฏการณ์การอพยพในรุ่นที่ 2 หรือต่อมาได้เช่นกัน ผู้อพยพหลาย ๆ คนเป็น sojourner, ที่เคลื่อนที่จากประเทศหนึ่งไปสู่ประเทศอื่น ๆ เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า คนทำงานผู้มีประสบการณ์ในงาน

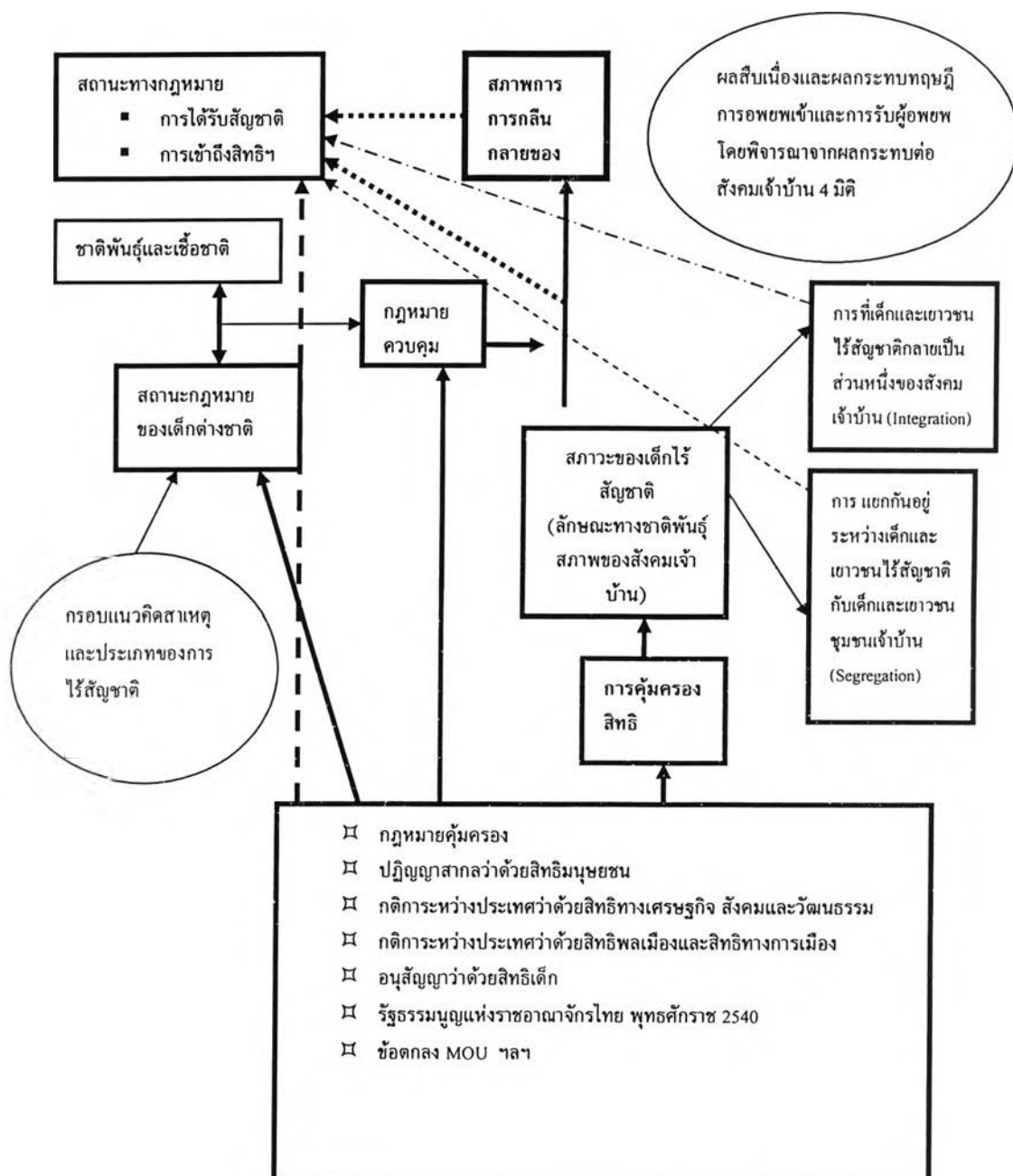
หลาย ๆ อย่างหรือการกลับมาจ้างใหม่ อาจจะค้นหาสิ่งทีพวกเขามีการเคลื่อนที่ข้ามชาติบ่อยครั้ง Don J. Devoretz แสดงให้เห็นว่าการเคลื่อนที่เหล่านี้ อย่างไรก็ตามก็มีรูปแบบที่แตกต่างในความสัมพันธ์ต่อลักษณะของสังคมเจ้าบ้าน บางประเทศอาจจะมีลักษณะที่ทำให้เกิดการหยุดคือสิ้นสุดการย้ายอย่างเช่น ประเทศแคนาดา และประเทศในกลุ่ม EU ที่โปรแกรมทางสังคมได้ดึงดูดให้ผู้อพยพหยุดการเคลื่อนที่ ตัวอย่างเช่น คนอพยพจากประเทศจีนที่อาจจะเปลี่ยนที่อยู่ครั้งแรกในประเทศแคนาดา และมีโอกาสได้รับการสงเคราะห์เข้าสู่ระบบการศึกษาหลังมัธยมศึกษาเพื่อฝึกฝนให้ได้รับการจ้างงานในสหรัฐอเมริกา

จากทฤษฎีการอพยพเข้าและการรับผู้อพยพโดยพิจารณาผลกระทบต่อสังคมเจ้าบ้าน โดยใช้ 4 มิติ (Reitz International Migration Review : 2002) ได้กล่าวข้างต้น ซึ่งผลกระทบดังกล่าวที่สังคมเจ้าบ้านมีต่อผู้อพยพเข้ามาจะสะท้อนผลกระทบกลับมาสู่เจ้าบ้านหรือไม่อย่างไร ซึ่งสามารถจัดทำเป็นไดอะแกรมได้ดังนี้

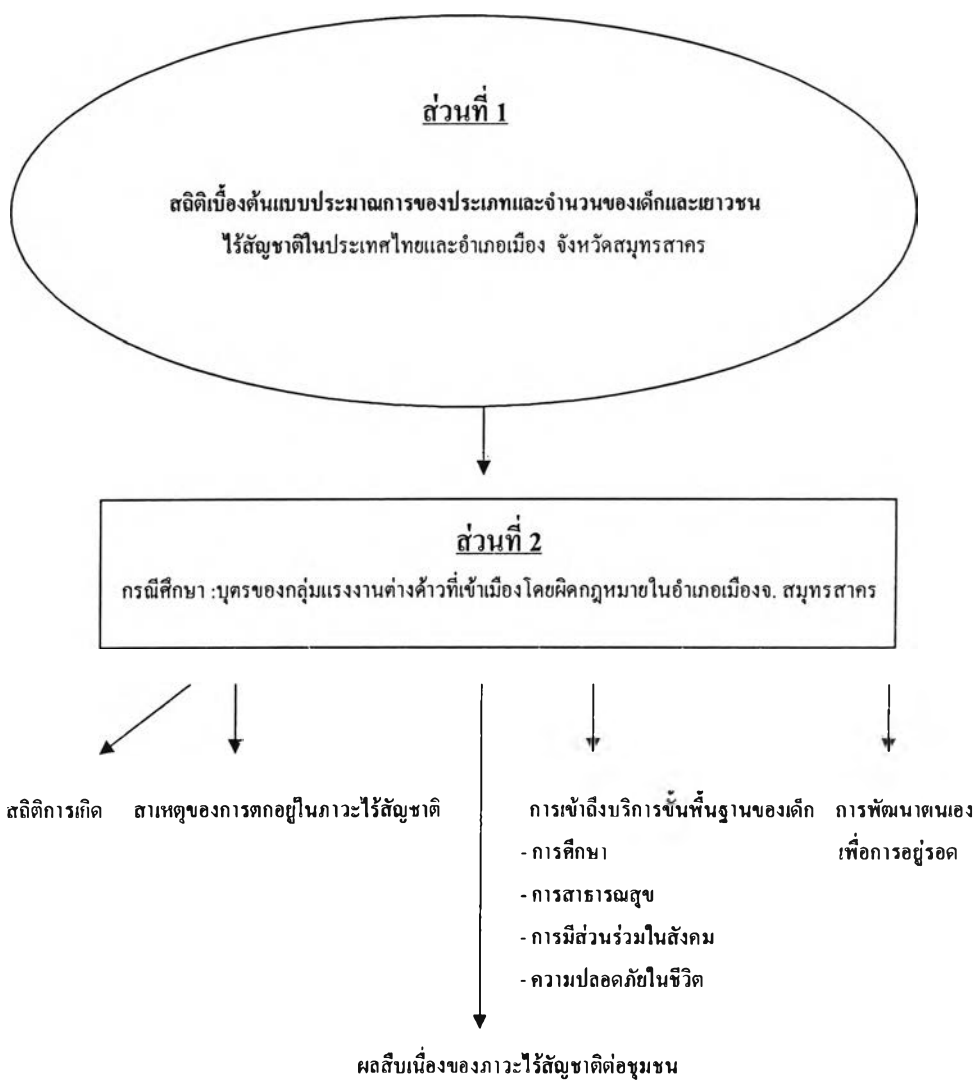
ไดอะแกรมผลกระทบของสังคมเจ้าบ้านที่มีต่อผู้อพยพและผลสะท้อนกลับ

กรอบแนวคิดการศึกษา

กรอบแนวความคิดในการศึกษา

นิยามศัพท์

1. บุคคลไร้สัญชาติ

ได้มีการนิยามในเรื่องบุคคลไร้สัญชาติไว้ดังต่อไปนี้

1.1 คนไร้สัญชาติ (Stateless persons) หมายถึง “บุคคลผู้ที่ไม่ได้รับการรับรองว่าเป็นพลเมืองของรัฐใด ๆ ภายใต้กฎหมายของรัฐเหล่านั้น” (ประมวลคำศัพท์ว่าด้วยผู้ลี้ภัยและการย้ายถิ่น : 2542)

1.2 คนไร้สัญชาติ คือ คนซึ่งไม่มีสัญชาติของรัฐใดเลย (Nationalityless) ภายหลังจากได้พิจารณากฎหมายว่าด้วยสัญชาติของรัฐที่มีจุดเกาะเกี่ยวโดยแท้จริง (Genuine link) กับบุคคลนั้นแล้ว (พันธูทิพย์ กาญจนะจิตรา สายสุนทร : 2545)

1.3 คนไร้สัญชาติ คือ บุคคลธรรมดา ซึ่งไม่ได้รับการยอมรับว่ามีสัญชาติของรัฐใดเลย กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ไม่มีกฎหมายของรัฐใดเลยที่ยอมรับให้สัญชาติแก่บุคคลดังกล่าว (คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการจัดทำนโยบาย และแผนปฏิบัติการแม่บทด้านสิทธิมนุษยชน)

1.4 The Encyclopedia of The United Nations and International Agreements ปี ค.ศ. 1985 ได้นิยามบุคคลไร้สัญชาติไว้ว่า

1. บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติของรัฐใด ๆ ได้สูญเสียสัญชาติของรัฐหนึ่งโดยปราศจากการได้มาซึ่งสัญชาติของรัฐอื่น ๆ หรือเกิดโดยปราศจากสัญชาติใด ๆ (Persons who do not possess nationality of any state [have lost the nationality of one state without having acquired the nationality of another, or are born without any nationality])

2. บุคคลผู้ไม่ถูกพิจารณาเป็นพลเมืองของชาติโดยรัฐใด ๆ ภายใต้การจัดการของกฎหมายในรัฐนั้น ๆ (A person who is not considered as a national by any state under the operation of its law). (การประชุมขององค์การสหประชาชาติในเรื่อง สถานภาพของบุคคลไร้รัฐ ณ นครนิวยอร์ก ปี ค.ศ. 1954)

2. เด็กและเยาวชนไร้สัญชาติบุตรแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

เนื่องจากยังมีได้มีการนิยามศัพท์เด็กกลุ่มนี้อย่างเป็นทางการ ผู้วิจัยจึงขอใช้นิยามปฏิบัติการจากการเก็บข้อมูลในภาคสนามว่า “บุตรของบุคคลต่างด้าวที่บิดามารดาอพยพเข้าสู่ประเทศไทยอย่างผิดกฎหมาย” และได้ให้กำเนิดบุตรโดยที่ 1. เด็ก เกิดและเติบโตในประเทศ

ไทย 2. เด็กไม่ได้รับการจดทะเบียนเป็นพลเมืองของประเทศต้นทางและประเทศไทย 3. เด็ก
 ตัดสินใจพำนักอยู่ในประเทศไทยอย่างถาวร

3. คนต่างด้าว

กฎหมายไทยว่าด้วยสัญชาติในทุกยุคทุกสมัยต่างก็มีความเป็นเอกภาพในการ
 บัญญัติว่า “คนต่างด้าว หมายถึงผู้ที่ไม่มีสัญชาติไทย” ดังนั้น การที่บุคคลธรรมดาบุคคลหนึ่งอ้างว่า
 ตนไม่เป็นต่างด้าวในประเทศไทย บุคคลนั้นก็จะต้องพิสูจน์ให้ปรากฏว่า ตนได้สัญชาติไทยตาม
 กฎหมายไทยว่าด้วยสัญชาติไทยฉบับใดฉบับหนึ่งและไม่เคยเสียสัญชาติดังกล่าวภายใต้กฎหมาย
 ไทยฉบับใดฉบับหนึ่งในเวลาต่อมา หรือแม้ว่าบุคคลจะเสียสัญชาติไทยภายหลังจากที่ได้รับมาแล้ว
 แต่หากว่าบุคคลนั้นพิสูจน์ได้ว่า ได้กลับคืนสัญชาติมาแล้ว โดยผลของกฎหมายไทยฉบับใดฉบับ
 หนึ่งในเวลาต่อมา บุคคลนั้นก็สามารถกล่าวอ้างได้ว่าตนมีสัญชาติไทย ข้อเท็จจริงที่กฎหมายลาย
 ลักษณ์อักษรไทยกำหนดให้เป็นเหตุแห่งการได้สัญชาติไทยในทุกยุค ก็คือ การมีสายโลหิตจากบิดา
 หรือมารดาไทย หรือการเกิดในประเทศไทย หรือการเกิดในประเทศไทย หรือการสมรสกับผู้
 มีสัญชาติไทย หรือการแปลงสัญชาติเป็นไทย

ดังนั้น คนต่างด้าวก็คือคนที่ไม่มีสัญชาติไทย ไม่มีสถานะเป็นคนไทยโดยหลัก
 สืบสายโลหิตจากบิดา ไม่มีสถานะเป็นคนไทยโดยหลักสืบสายโลหิตจากมารดา ไม่มีสถานะเป็น
 คนไทยโดยหลักดินแดน ไม่มีสถานะเป็นคนไทยโดยการสมรส และไม่มีสถานะเป็นคนไทยโดย
 การแปลงสัญชาติ

ความรู้สัญชาติก็ทำให้บุคคลตกเป็นต่างด้าวในประเทศไทย ทั้งนี้ เพราะ
 กฎหมายกำหนดว่าความไม่มีสัญชาติไทยทำให้บุคคลตกเป็นต่างด้าว เมื่อความรู้สัญชาติของ
 บุคคลย่อมหมายความว่า บุคคลไม่มีสัญชาติไทย ดังนั้น คนรู้สัญชาติจึงตกเป็นคนต่างด้าวเช่นกัน
 (พันธุ์ทิพย์ กาญจนะ จิตรา สายสุนทร : 2540)

4. แรงงานต่างด้าว

แรงงานต่างด้าว หมายถึง แรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมายที่รอการ
 ส่งกลับ แต่รัฐบาลอนุญาตผ่อนผันให้จดทะเบียนทำงานได้ในบางกิจการ บางพื้นที่ตามระยะเวลาที่
 กำหนดเฉพาะบุคคลที่มีสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชาที่อยู่ในประเทศไทย ก่อนวันที่มีมติ ครม. ซึ่ง

ได้เคยมีมติกรม. ผ่อนผันอย่างต่อเนื่อง 6 ครั้ง เมื่อปี พ.ศ. 2539, พ.ศ. 2541, พ.ศ. 2542, พ.ศ. 2543, 3 เม.ย. 2544 และ 28 ส.ค. 2544 (นพรัตน์ สุกรกาญจน์ : 2545)

5. เด็ก (Children)

เด็กในที่นี้หมายถึง ผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีตามกฎหมายในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก พ.ศ. 2532 ของสหประชาชาติ

6. เยาวชน (Youth)

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2521 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในด้านการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนของประเทศให้ความหมายของคำว่า เยาวชน หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 25 ปี และในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539 ได้กำหนดนิยามเกี่ยวกับเยาวชนไว้ว่า หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15-25 ปี

7. สภาพสังคม

ผู้วิจัยให้ขอบเขตของคำว่า “สภาพสังคม” ณ ที่นี้ว่า หมายถึงสภาพของสังคมในชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แม้ว่าการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเด็กและเยาวชนไร้สัญชาตินั้น ไม่ปรากฏงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไร้สัญชาติโดยตรงก็ตาม แต่พบว่า ได้มีผู้ศึกษาในเรื่องคนไร้สัญชาติและแรงงานต่างด้าวที่เป็นทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ในมิติต่าง ๆ โดยสามารถแยกเป็นงานวิจัยที่ให้ภาพประเภทของบุคคลไร้สัญชาติ และงานวิจัยที่ให้ภาพปัญหาที่กระทบต่อบุคคลไร้สัญชาติ ดังนี้

1. งานวิจัยที่ให้ภาพประเภทของบุคคลไร้สัญชาติ และแรงงานต่างชาติ

วรรณที รุ่งเรืองสภาคุด และภิญโญ วีระสุขสวัสดิ์ : 2545 ได้ศึกษาเรื่อง “ปัญหาความไร้รัฐของคนเชื้อชาติไทยจากเกาะกง” พบว่า ปัญหาความไร้รัฐของคนเชื้อชาติไทยจากเกาะกงซึ่งเป็นคนเชื้อชาติไทย สัญชาติกัมพูชา และคนที่น่าจะมีสัญชาติไทยแต่เนื่องจากที่ประเทศไทยเคยเสียดเกาะกงให้กับฝรั่งเศส ทำให้พลเมืองสัญชาติไทยในเกาะกงต้องเสียดสัญชาติไทย และมีสัญชาติฝรั่งเศส ต่อมาเมื่อฝรั่งเศสให้อเอกราชแก่กัมพูชา ทำให้พลเมืองเชื้อชาติไทยมีสัญชาติกัมพูชา เมื่อบุคคลเหล่านี้อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยจากเหตุผลของความไม่สงบกับกัมพูชาและด้านเศรษฐกิจในประเทศจึงได้มีการรับรองสถานะบุคคล 2 มาตรการคือ 1. ให้สิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทยชั่วคราว แต่ยังมีสถานะเป็นคนต่างด้าวเข้าเมืองโดยมิชอบด้วยกฎหมายและ 2. ให้สัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ แต่ต้องมีคุณสมบัติครบตามมติ ค.ร.ม. 5 กุมภาพันธ์ 2523 จากมาตรการดังกล่าวทำให้คนเชื้อชาติไทยส่วนหนึ่งยังมีสถานะเป็นคนต่างด้าวที่มิชอบด้วยกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่บางคนอาศัยอยู่ในประเทศไทยจนผสมกลมกลืนเข้ากับสังคมไทยและควรได้รับการกำหนดสถานะบุคคลที่ดีกว่าสถานะที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

2. งานวิจัยที่ให้ภาพปัญหาที่กระทบต่อบุคคลไร้สัญชาติและแรงงานต่างด้าว

อมรทิพย์ อมราภิบาล, จิราพร วรเสน : 2544 ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินความต้องการของเด็กต่างชาติ กรณีศึกษาเด็กพม่าในจังหวัดระนอง ที่ได้ให้ข้อมูลถึงสภาพปัญหาและความต้องการของเด็กต่างชาติ พบว่า ในจังหวัดระนองมีผู้ย้ายถิ่นบางกลุ่มได้รับโอกาสทางการศึกษาตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการปี 2535 โรงเรียน 3 แห่ง ในเขตอำเภอเมืองที่เปิดรับเด็กไร้สัญชาติให้เข้าเรียนในระบบ โรงเรียนปกติ ผลการดำเนินการพบว่าเด็กเข้าเรียนจำนวนไม่มากนัก ปัญหาที่พบคือผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญเนื่องจากไม่สามารถเรียนต่อจนถึงชั้นสูง ๆ เพราะเด็กที่เรียนจบแล้วจะไม่ได้รับใบรับรอง ปัญหาอื่น ๆ คือขาดค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อวัสดุและเสื้อผ้าและการปรับตัวกับเด็กส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเด็กไทย ส่วนผลการรวบรวมสภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในชั้นสนทนากลุ่มพบว่ามีความต้องการ 6 ด้าน คือ 1. ความต้องการด้านวัฒนธรรม คือ ต้องการโอกาสและการสนับสนุนในการปฏิบัติศาสนกิจและกิจกรรมตามประเพณีเดิม ความต้องการปรับตัวด้านการแต่งกาย และการอยู่ร่วมกับคนไทย ความต้องการความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาของหญิงและชาย 2. ความต้องการด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ส่วนใหญ่เป็นด้านกายภาพและด้านจิตใจ สภาพแวดล้อมทางกายภาพของที่พักอาศัยและชุมชน เช่น ความเครียดจากการทำงานของพ่อ มารดา 3. ความต้องการด้านการทำงานและการมีปฏิสัมพันธ์กับคนไทย ส่วนใหญ่เป็นด้านสุขภาพและด้านจิตใจ เช่น ปัญหาการเจ็บป่วย บาดเจ็บ

ทุกข์ทรมานจากการทำงาน ปัญหาการคุกคามทางเพศ การถูกข่มเหงถูกบังคับ ไม่มีวันหยุดเพียงพอ การถูกคุกคามเหยียดหยาม ถูกเลือกปฏิบัติ ปัญหาความรู้สึกหวาดกลัว ความไม่ปลอดภัย 4. ความต้องการด้านสาธารณสุข สุขภาพอนามัยและโภชนาการ ส่วนใหญ่เป็นด้านสุขภาพ เช่น ปัญหาสุขภาพอนามัยสิ่งแวดล้อม ต้องการคำแนะนำเรื่องสุขภาพอนามัยส่วนบุคคลและชุมชน อนามัยเจริญพันธุ์ ต้องการผู้ให้คำแนะนำ อาสาสมัครสาธารณสุขในชุมชน ปัญหาการใช้บริการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่าย ความปลอดภัย การเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ต้องการเรียนสุขศึกษาและเพศศึกษา 5. ความต้องการด้านการศึกษา เช่น ความต้องการเรียนในเนื้อหาที่แตกต่างกัน ไป ขึ้นอยู่กับอายุ เพศ และวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ในกลุ่มเด็กเล็กคาดว่าจะกลับไปอยู่ที่ประเทศพม่าส่วนใหญ่จะต้องการเรียนตามหลักสูตรพม่าเพื่อกลับไปใช้หรือไปเรียนต่อเมื่อเดินทางกลับประเทศ กลุ่มที่ยังไม่มีแผนแน่นอนในอนาคตว่าจะอยู่ต่อไปอีกนานเท่าใด ส่วนใหญ่ต้องการเรียนรู้หลักสูตรไทย เรียนรู้วัฒนธรรมไทยเพื่อปรับตัวอยู่ในสังคมไทย เด็กหญิงมีความต้องการเรียนรู้สืบทอดวัฒนธรรมเดิมมากกว่าเด็กชาย กลุ่มเด็กโตต้องการเรียนวิชาชีพ เพศชายต้องการเรียนช่างซ่อมเครื่องเรือ ช่างต่อเรือ ช่างเครื่องรถยนต์ ช่อมจักรยานยนต์ ช่อมเครื่องไฟฟ้า โดยมีทั้งผู้ต้องการเรียนเพื่อใช้ในปัจจุบันและใช้ในอนาคคเมื่อกลับไปอยู่ประเทศพม่า ส่วนเด็กหญิงต้องการเรียนเสริมสวย ตัดเย็บเสื้อผ้า ทำขนม ต้องการเรียนภาษาไทยและต้องการเวลาที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน 6. ความต้องการตามสิทธิขั้นพื้นฐานอื่น ๆ ผู้ย้ายถิ่นเกือบทั้งหมดต้องการสัญชาติไทย ส่วนใหญ่ต้องการใบเกิด แต่มีบางคนไม่เห็นความสำคัญ ต้องการส่งเสริมการดำรงวัฒนธรรมเดิม ต้องการปรับตัวกับวัฒนธรรมใหม่ โดยเฉพาะการแต่งกายและการอยู่ร่วมกัน ต้องการส่งเสริมด้านการศึกษา ต้องการการปกป้องคุ้มครองเด็ก ต้องการได้รับบริการเสริมภูมิคุ้มกันโรค

อัญชลี กิจธนไพบูรณ์ : 2545 ได้ศึกษาเรื่อง “สิทธิในการอาศัยอยู่ของคนไร้สัญชาติในประเทศไทย” งานวิจัยชี้ให้เห็นรายละเอียดของหลักกฎหมายในด้านสิทธิในการอยู่อาศัยของคนไร้สัญชาติที่นำมาสู่การผ่อนผันให้มีการอยู่อาศัยได้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ โดยหลักแล้วคนไร้สัญชาติใดเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย คนไร้สัญชาตินั้นย่อมไม่มีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทย และจะต้องถูกส่งกลับออกนอกประเทศไทยตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 แต่อย่างไรก็ตาม อาจมีเหตุแห่งสิทธิตามกฎหมายบางประการที่คนไร้สัญชาติเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายอาจยกขึ้นกล่าวอ้างเพื่อให้ตนมีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทยได้แม้ว่าจะเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย เหตุแห่งสิทธิที่คนไร้สัญชาติจะใช้กล่าวอ้างเพื่อให้ตนมีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทยโดยไม่ถูกส่งกลับออกนอกประเทศไทย ได้แก่

1. สิทธิที่ได้รับการผ่อนผันให้อาศัยอยู่ในประเทศไทย
2. สิทธิที่เป็นบุคคลเคยมีสัญชาติไทย
3. สิทธิที่จะก่อตั้งครอบครัวของบุคคล กล่าวคือ เป็นสมาชิกของครอบครัวคนไทย หรือคนที่มีสิทธิอาศัยอยู่ในประเทศไทย
4. สิทธิในการมีและดำรงชีวิตอยู่โดยปกติสุข กล่าวคือ การส่งกลับอาจทำให้เสี่ยงภัยต่อชีวิต ฉะนั้นหากคนไร้สัญชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมายผู้ใดไม่มีลักษณะตามเงื่อนไข 4 ประการดังกล่าวย่อมต้องถูกส่งกลับออกนอกประเทศไทย

สุวรรณณี เข้มเจริญ : 2545 ได้ศึกษาเรื่อง “ผลกระทบด้านสิทธิในการศึกษาของคนไร้สัญชาติในประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า สิทธิในการศึกษานี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยไม่ได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองสิทธิเฉพาะคนสัญชาติไทยเท่านั้น หากแต่รับรองและคุ้มครองสิทธิของบุคคลทุกคนในฐานะที่เขาเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ดังนั้น บุคคลทุกคนไม่ว่าจะเป็นเด็ก หรือผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเขาจะมีเชื้อชาติหรือสัญชาติใด จึงมีสิทธิในการศึกษาในประเทศไทยอย่างเท่าเทียมกันแต่ในความเป็นจริงแม้ว่า ประเทศไทยจะยอมรับสิทธิในการศึกษาของบุคคลก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติพบว่า ยังมีปัญหาการเข้าถึงสิทธิอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย เช่น กลุ่มคนซึ่งทางราชการออกบัตรประจำตัวให้ (บัตรสีต่าง ๆ) หรือบุคคลซึ่งไม่มีเอกสารพิสูจน์ตนใด ๆ เลย ซึ่งปัญหาที่พบ เช่น สถานศึกษาไม่อนุญาตให้เข้าเรียน หรืออนุญาตให้เข้าเรียนแต่ไม่ออกหลักฐานทางการศึกษาให้เมื่อจบการศึกษา หรืออนุญาตให้เข้าเรียนได้ถึงในระดับหนึ่งเท่านั้น ไม่สามารถเรียนถึงขั้นสูงสุดได้

แนวทางในการแก้ไขปัญหาต้องใช้ความร่วมมือของทั้งองค์กรภาครัฐและภาคประชาชนช่วยกัน โดยองค์กรภาครัฐเองต้องประสานกับหน่วยงานในสังกัดของตนให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด และต้องชี้แจงถึงแนวทางและนโยบายในการจัดการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทย สำหรับองค์กรภาคประชาชนเอง ไม่ว่าจะเป็นองค์กรพัฒนาเอกชน หรือองค์กรศาสนาในท้องถิ่นต้องให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในพื้นที่ โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิต่าง ๆ ของพวกเขา หรืออาจเข้ามาดำเนินการจัดการศึกษาแก่บุคคลเหล่านี้ด้วยตนเอง

อรวรรณ รอดสังวาลย์ : 2545 ได้ศึกษาเรื่อง “ผลกระทบด้านสิทธิในสุขภาพอนามัยของคนไร้สัญชาติในประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า คนไร้สัญชาติ ไม่มีเอกสารพิสูจน์ตนใด ๆ การแสวงหาการคุ้มครองจากรัฐในเรื่องสุขภาพอนามัย การขอรับบัตรประกันสุขภาพไม่อาจมีได้ ประกอบกับเป็นคนไร้สัญชาติไม่มีสิทธิอาศัย ไม่มีสิทธิทำงาน และ ย่อมไม่มีรายได้ หาก

เกิดเจ็บป่วยก็ไม่มีเงินเพียงพอที่จะจ่ายเป็นค่ารักษาพยาบาล จึงทำให้คุณภาพแห่งสิทธิย่อมแตกต่างกันไปจากคนที่มิมีสัญชาติ หรือคนที่มิมีสิทธิอาศัย ทั้งนี้เพราะนโยบายของรัฐไปไม่ถึงบุคคลกลุ่มนี้

แนวทางในการแก้ไขปัญหาคงต้องเริ่มต้นจากการพิจารณาให้สิทธิอาศัยโดยคำนึงถึงนโยบายด้านความมั่นคงของประเทศประกอบด้วย และเมื่อให้สิทธิอาศัยแล้ว ควรที่จะมีการดำเนินการลงรายการสถานะบุคคลเพื่อออกบัตรประจำตัว และออกบัตรประกันสุขภาพให้กับบุคคลกลุ่มนี้ต่อไป รวมทั้งการเผยแพร่ความรู้ในการดูแลสุขภาพและการป้องกันโรคเป็นภาษาที่บุคคลนั้นสามารถเข้าใจได้ และอาจมีการประสานความร่วมมือในระดับระหว่างประเทศต่อไป

Nicholas P.GLYTSOS : 1995 ศึกษาเรื่อง “ปัญหาและนโยบายการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียววางเศรษฐกิจและสังคมของผู้กลับมา และคนงานต่างชาตินกรีซ (Problems and policies regarding the socio-economic integration of returnees and foreign workers in Greece)”

รายงานชิ้นนี้ได้ตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นจากการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียว(integration) ของคนทำงานที่ส่งกลับภูมิลำเนาเดิมไปสู่เศรษฐกิจของกรีซ และนโยบายและโครงการที่ใช้ต่อการสิ้นสุดเหล่านี้ การสำรวจในปี 1985 – 1986 ได้แสดงให้เห็นว่าจากปี 1971 ถึง ปี 1986 คนงานชาวกรีซประมาณ 628,000 คน ที่กลับไปสู่บ้านของตนนั้นมี 61 เปอร์เซ็นต์ที่มาจากยุโรปตะวันออกหนึ่งในสามนั้นเกิดในต่างประเทศและมีพ่อแม่เป็นชาวกรีซ ในประเทศกรีซนโยบายการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียว เพื่อการส่งกลับภูมิลำเนาเดิมได้เป็นสิ่งวิกฤติสำหรับการไร้ประสิทธิภาพของพวกเขา ผู้ตั้งยืนยันสิ่งเหล่านี้ด้วยตัวอย่างของผู้ลี้ภัยชาว Pontain นโยบายในเรื่องชาวต่างชาติในกรีซเป็นสิ่งที่น่ากังวล มันได้จำกัดและมีการออกกฎหมายที่มีแนวโน้มรุนแรงต่อการไหลบ่าของผู้อพยพผิดกฎหมายมากกว่าอำนาจความสะดวกการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวของคนงานต่างชาติ ผู้แต่งสรุปว่านโยบายของกรีซเกี่ยวพันต่อกลุ่มผู้อพยพที่หลากหลายที่ขาดแคลนในจุดประสงค์เฉพาะ การบ่มเพาะทางยุทธศาสตร์และมุมมองระยะยาว

Joan Aldas : 1999 ศึกษาเรื่อง “ชาติพันธุ์, ภูมิหลังครอบครัวและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของเยาวชน Ethnicity, family background and youth's school achievements” ผู้แต่งได้ใช้ NELS (National Education Longitudinal Study) ปี 1988 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษของเยาวชนผู้อพยพการเปรียบเทียบเป็นเยาวชนที่เป็นชาวเอเชียอเมริกาและใต้ หรือประเทศในยุโรป โดยการศึกษาได้เน้นในเรื่องการศึกษาของพ่อแม่จากบุคคล 3 กลุ่มนี้ โดยมีสมมุติฐานว่านักเรียนที่มีภูมิหลังแบบเอเชียจะทำได้ดีที่สุด นักเรียนชาวละตินที่จะทำได้แย่มากที่สุด สมมุติฐานนี้ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นจริง จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าเยาวชนผู้มีความ

กลืนกลายไปสู่แนวทางคอนอเมริกันมีความคาดหวังต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา มากกว่ากลุ่มที่อพยพมาที่นี่หรือเกิดที่นั่นจากบิดามารดาอพยพ เด็กผู้หญิงจะทำได้ดีกว่าผู้ชายในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ แต่เด็กผู้ชายมีการเรียนคณิตศาสตร์ที่ไม่ดีเท่าที่การศึกษาในครั้งก่อน ๆ เป้าหมายของบิดามารดาในเรื่องการที่บุตรจะได้รับการศึกษามากกว่ามัธยมศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องต่อการศึกษาของบุตร อย่างไรก็ตามบิดามารดาของเยาวชนเหล่านี้เป็นผู้อพยพ จึงค่อนข้างจะมีอิทธิพลน้อยในเรื่องกรควิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ของบุตร

Nancy Foner : 2004 ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบการอพยพใหม่และเก่า การตรวจสอบการเปรียบเทียบผู้อพยพในวันนี้กับผู้อพยพรุ่นก่อนหน้านี้ที่กำหนดกระบวนการของการผนึกเชื่อม (incorporation) และการรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียว (integration) มุมมองการเทียบเคียงสามารถแสดงให้เห็นว่าอะไรที่เป็นสิ่งร่วมสมัยและนำไปสู่ 4 มุมมองในเรื่องผู้อพยพของวันนี้ที่อาจมีความละเอียด ถ้าจะพิจารณาในเรื่องของพวกเขา รายงานชิ้นนี้ได้มองที่ประเทศสหรัฐอเมริกาที่การอพยพในปัจจุบันและในอดีตได้กำหนดนัยสำคัญบางอย่างแก่ยุโรป โดยมุ่งที่ประเด็นโครงสร้างทางสังคมของเชื้อชาติ ซึ่งประกอบด้วย หนทางของกรอบแนวคิดในเรื่องเชื้อชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงและยังคงเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกับผลของการอพยพและในเรื่องคำถามเกี่ยวกับการศึกษาและการเคลื่อนที่ทางการศึกษาของเด็ก ๆ ผู้อพยพในขณะนี้

อารยา ชินวรโกมล : 2545 ได้ศึกษาเรื่อง “ผลกระทบด้านสิทธิในการทำงานของคนไร้สัญชาติในประเทศไทย” แม้มีกฎหมายให้อำนาจในการเข้าสู่สิทธิในการทำงานของคนไร้สัญชาติก็ตาม แต่การบังคับใช้ยังมีผลในทางปฏิบัติ กล่าวคือ ตัวคนไร้รัฐเองยังไม่สามารถที่จะเข้าสู่สิทธินี้ได้ ซึ่งในกรณีนี้มีข้อเสนอแนะ คือ การให้องค์กรภาครัฐและประชาชนร่วมกันในการดูแลเรื่องนี้ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญคือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านทราบถึงสิทธิและหน้าที่เกี่ยวข้องของตน ในส่วนองค์กรภาคประชาชนอาจจะมี การเข้าถึงชาวบ้านได้ง่ายกว่า ก็อาจมีการช่วยกันคุยกับชาวบ้านในเรื่องนี้ด้วย ซึ่งในกระบวนการเข้าถึงชาวบ้านโดยตรงนี้จะทำให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างตรงเป้าหมายที่สุด

มูลนิธิส่งเสริมโอกาสหญิง (เอ็มพาวเวอร์) แม่สาย เชียงราย

“ การค้าแรงงานหญิงบริเวณชายแดนไทย – พม่า : กรณีจังหวัดเชียงราย ”

การทำงานของแรงงานที่ไร้สัญชาติมีสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมายไทยแรงงานเหล่านี้มักจะกลัวถูกจับในประเทศและถูกส่งตัวกลับ เมื่อถูกละเมิดสิทธิต่างๆ มักจะไม่กล้าเปิดเผยหรือเรียกร้องความเป็นธรรม

นพรัตน์ ศุกระกาญจน์ ศึกษาเรื่อง “การจัดการแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย”

รายงานชิ้นนี้เกี่ยวข้องกับคนไร้สัญชาติ ในแง่ของการบอกสภาพของเด็กที่เกิดจากพ่อแม่ที่เป็นแรงงานต่างด้าวอพยพมาทำงานในประเทศไทย ทำให้ลูกที่ถือกำเนิดไม่มีสัญชาติใดๆ ส่งผลให้เมื่อเด็กได้รับการศึกษาจนจบประถม 6 แล้วไม่สามารถออกไปรับรองการศึกษาให้เพราะไม่มีหลักฐานตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร

ผู้วิจัยมองเห็นว่ากรอบแนวคิดต่างๆ และเอกสารงานวิจัยที่รวบรวมมากล่าวไว้นี้สามารถประมวลเป็นกรอบความคิดเบื้องต้น และเป็นแนวทางในการศึกษาข้อมูลเด็กไร้สัญชาติพร้อมทั้งการวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจเรื่องนี้ต่อไป